

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 220 (1720) ♦ Субота, 22 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

Реорганізація інститутів публічної влади — пріоритетний напрям реформ в Україні

Доповідь Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на науково-практичній конференції «Державно-правова реформа в Україні»

Проблема, що становить предмет дослідження і обговорення такого поважного зібрання, яким є ця науково-практична конференція, безперечно, заслуговує на особливу увагу і з боку керівництва держави, усіх, хто має стосунок до здійснення владних функцій в Україні, і з боку науковців, котрі спеціалізуються на проблемах держави і права. Адже йдеться не лише про теоретичне усвідомлення наявної організації та стану публічної влади в Україні, а й про перспективи, напрями та способи удосконалення системи влади, засади та умови її реформування.

(Закінчення на 3—4-й стор.).

Усе розставити по своїх місцях. На місцях

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з делегатами Ради Європи з питань місцевого самоврядування. Йшлося про законодавче забезпечення самоврядування в нашій державі, а також про організацію влади в Києві.

(Закінчення на 2-й стор.).

Премія — п'ятдесят автомобілів

За підтримку фірми «Наукова» на Дніпропетровщині пробували прищити «компрокат» експрес-сирові Паку Лазаренку. Справа дзвонула, не народившись, як і інші спроби скомпрометувати цього керівника й організатора.

(Закінчення на 3-й стор.).

Жебраство: біда, хобі, професія?

5

Десять сталінських ударів, завданих Петру Одородьку, людині і фермерові

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Натіш Ішчак Борис Оліньник

12

«Я — Чубайс»

6

Нарис за листом читача

Якби наперед знати, що ця поїздка кине його на самий спід життя і втоплє в багнюку, то хіба поїхав би він за цими — будь вони тричі неладні! — запчастинами? Та ні за які гроші!

(Закінчення на 10—11-й стор.).

О Уряд США надає Україні грант у розмірі 10,5 млн. доларів для будівництва теплостанції на території Черніобильської АЕС.

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

29. ТОВ «Тернопільфарфор» (директор Володимир Обуховський) — порцелянові набори кавової й столової, сервізи чайні й кавові.

30. Тернопільському виробничому об'єднанню «Оріон» (генеральний директор Ярослав Карпін) — магнітофона приставка НР-205, магнітоли «Толічче», автомобільні акустичні системи, побутові акустичні системи, підсилювачі телевізійні дециметрові, антени кімнатні дециметрові.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або «Голос України — Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щодо номера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

«Шахтар» читає «Голос України»... і підтримує лотерею газети

Одного разу ми запитали підзахисника донецького «Шахтаря» і збірної країни Геннадія Зубова, чи читає він «Голос України»? — Ах, звісно, — відповів футболіст. — І не тільки його, а й тижневик «Голос України — Тиждень». — Нам дуже приємно знайомитися з частими публікаціями про наш клуб на сторінках цих цікавих і авторитетних видань. Особливо приємно було прочитати про дружбу нашого клубу з мешканцями бурини янголів. А про інсталяцію сучасного футбольного спорядження «Шахтаря», замальовану про його кращих виконавців та інтерв'ю з ними вже й не кажу. Гадаю, що й надалі отакі наші стосунки триватимуть...

(Закінчення на 7-й стор.).

Не зміркує один із найкращих гравців «Шахтаря», володар «золотого бутси» найкращого бомбардера попереднього чемпіонату країни Олег Матвєєв.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕНА

Усе розставити по своїх місцях.

(Початок на 1-й стор.)

Заступник голови Палати місцевих органів влади Конгресу місцевої та регіональної влади Європи Ален Шенар зазначив, що в Україні спостерігається «законодавчий дефіцит» у сфері місцевої влади. Він закликає кампанії з розбудови держави та реформованої кампанії в нашій державі завадити парламентам завершити прийняття законів щодо місцевої влади. Але Олександр Мороз запевняє представників Ради Європи, що формування правової бази самоврядування триває, і розповість про окремі закони, які незабаром розглядатимуть на засіданнях парла-

Голова Верховної Ради також зазначив, що для України був би прийнятний, зокрема, німецький досвід самоврядування.

Правильным кроком руш!

Учора в Києві завершилася міжнародна наукова конференція «Ринкові реформи й економічний розвиток перехідних суспільств; приклад України». Її організовано зусиллями Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Інституту міжнародних відносин цього університету (голова оргкомітету — директор ІМВ Леонід Губерський) та Міжнародним центром перспективних досліджень.

«Україна – держава, що вже відбулася політично, має авторитет на зовнішньополітичній арені. Але основою суспільства завжди була економіка. І саме вона у нас буксує», – відзначив заступник голови організаційного комітету конференції, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин ІМВ, науковий консультант Президента України Антон Філіпенко. «Реформи реалізують, а розвитку нема. Чому? Саме ва не запитання я спробували відповісти на конференції».

До її роботи залучили народних депутатів БР, фахівців з адміністрації Президента, виступили також міністр економіки Віктор Суселов, голова правління НБУ Віктор Ющенко, голова Ради підприємців Юрій Сканунов, і, звичайно, науковці з провідних зарубіжних інститутів. Бо проблема ця хвилює не тільки нас. «Україна — одна з найбільших в Європі. Вона має швидкий вплив на економіку не тільки континенту, а й світу. Тому і ближні, і далекі країни турбують розв'язання цієї економічної в напів держави», — зазначає Дмитро Пилипенко.

Щодо ідейних сусідів, то головний консультант вправді витягує з них міжнародно-розвиток. Мірослава Гроїшицький дотримується такої думки: «Україну нині можна порівняти з Польщею після реалізації плану Бальцеривича, тобто стабілізаційний період уже відбувся. Якщо цясться зробити кілька правильних кроків, то ваша держава скоро зможе досягти таких самих результатів, як у Польщі нинішній». Але які саме кроки? І які саме референції? Варіантів тут двох: «Ваша держава може розпочати реформ з чого найбільш

Вечірнє засідання 20 листопада

Розгляд законопроекту про виконання провадження був догичним продовженням прийнятого перед ним у першому читанні законопроекту про державну виконавчу службу. Адже йшлося про вдосконалення механізму реалізації судових рішень.

[illegible]

засвідчило загальну підтримку цієї норми депутатами.

Далі на пропозицію Голови Верховної Ради Олександра Турчишина, який запропонував процедуру спробувати схвалити проект постанови про затримання пункту 3 статті 101 Конституції України, що стосується траси, що з'єднує населені пункти, між іншими річчями, міністр ірригації та водного господарства, який постраждав внаслідок діяльності дороги, виступив з промовою. Голова Верховної Ради Віктор Мусієвич, ніби склався парадоксальною ситуації, бо фактично виступав на захист судових рішень. Майно траси (згідно з постановою Верховної Ради) перебуває під арештом, і це викликає питання, чи виступає його діяльність підслідною, чи підслідують збитки постраждалим. Але чи може надати суду право на відступлення, чи не повинні компенсирати кошти для усіх постраждалих? Чи не скористався цим керівництвом ірригації, щоб збільшити арештований під захистом арештування під захистом

лосування про прийняття постанови зв' основу. Процедура розгляду трастової справи ще попередю.

до речі, і прийняти в першому читанні законопроект «Про метрологію та метрологічну діяльність», мініхотів би, щоб уряд зусиллями народного депутата Анастасія Мочула. Але вирішила загдакати про конфлікт доповідачів (роль якого виконує в Держздраві заступник міністра питань стандартизації, метрології та сертифікації (Кисельова) з Міністерством охорони здоров'я, сприйняв цей законопроект як загрозу здоров'я людини, виводу лікарських продуктів і вищої духовної народної тати про Місце, роль і спектив інформати. Цього вівторка, 11 лютого, відбувся виступ на прогі концепцію інформати зведення у ціл важливий і зні на 1998 рік. Доповіда голова а Національного інституту стандартизації, який Президент України сайдр Матов і співдоповідч народний депутат Володмир Ковтунович був о мій у стріжковому залі, де відбувся засідання

Парламентська хроніка

У якій хаті чисто

Ранкове і денне засідання 21 листопада

Теледебати єдині час для кандидатів у народні депутати має квотувати Центроморган – такий висновок дійшов парламент під час розгляду законопроектів про внесення змін до Закону «Про телерадіо мовлення». До того ж це стосується не лише державних, а й приватних медіа. Зокрема, в народній депутат Олександр Єшлихін, а й комерційні канали. Окрім того, парламент вноситься за об'єктивності та неупередженості теледебатів. Теледебати осіб без громадянства, а також іноземного капіталу зазгалі. Передаючи інформацію про діяльність кандидата з ського телерадіостудію і його цивільного використання під час виборчих кампаній та проведення референдумів, теледебати не повинні нести відповідальності за висловлення своїх думок. Це означає, що піддані в тім чи іншій теледебаті. Однак і тут Олександр Єшлихін запропонував додати, що відповідальність за висловлення своїх думок несе член Комітету законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Дмитро Лупин. Це означає, що перша частина законів закінчується на 2 з'ясувати, чи були ті чи інші слова кандидата в депутати некоректні, одне розслідування. Так само не підтримав парламент депутата з Вінничини Анатолія Іванюка, який запропонував, щоб за некоректності відповідальності журналістів і за те, що євність сміття з ха-

«Я». Та і то загадати старе гасло, що чиє не там, де метує, в там, де не сміється. До речі, співдоповідач Левоко Лукьяненко наголосив на тому, що рішення Ради не є систематично нехтує рішення Верховної Ради. А останнім часом збільшилася й п'ять годів ефірних час студії «1+1», а також телеканалу «1+1».

Далі до Голови Верховної Ради Олександра Мороза з пропозицією провести ротацию членів Національної ради, котрі призвичаєні Верховна Рада. Після цього до Голови Верховної Ради було вилучено одразу в першому і в другому читанні. Прийнято також протокольні доручення профільному в сфері питань парламентського контролю прокуратору, а також виконати запитання керівників рекламних «організмів» художник фільма. У разі порушення вимог закону домігся від Генеральної прокуратури

Цього самого дня парламент спробував дещо поліпшити становище молоді, розглянувши законопроект про внесення змін до видатків державного бюджету України на 1997 рік. Ініціатором 120 депутатів, які оприлюднили доповідь про народний депутат Олександр Борзнік, полагав, у тому, щоб змінити механізм фінансування будівництва житла молодим сім'ям. Бюджетом передбачено на ці цілі 20 мільйонів гривень, котрі держава має виплатити шляхом тогочасних відсотків за кредити, що їх мають брати молоді сім'ї в комерційних банках. Але, як справедливо зауважив О. Борзнік, жоден ко-

мерсійний банк з огляду на біду державу казну не надасть молодісімі пільгового кредиту не те що на 20—30 років, а й на шість місяців. Тому пропонується інший варіант. Ці державні кошти мають направлятися молодим сім'ям адресно, без усяляких фінансових посередників і таким чином держава могла б профінансувати будівництво більш як десяти тисяч квартир.

З цього ж питання розглядався законопроект народного депутата Володимира Пустовийтовського. Однак унаслідок дебатів не вдалося проголосувати за жоден з них і питання довелося зняти з розгляду.

[illegible]

Анатолій БОРИСОВИЧ.

Національність можете не називати, а ось 17 тисяч гривень сплатіть

Серед біографічних відомостей кандидатів у народні депутати України від партії і блоків, що надаються для реєстрації Центрибюроком, національність називати не обов'язково. Це передбачено законом. Хоча Центрибюроком у запропонованому зразку біографічних відомостей графу про національність указав. Але це скоріше для бажаючих — тих, хто не соромиться своєї національності чи вважає за потрібне її підкреслити, і, також для її величності Історії, колих колись колись візьмемось сказимо, провіалізувати за національну ознакою перші партії вибори.

Про це йшлося на робочій нараді, яку провали члени ЦВК Олександр Гашицький та заступник голови комісії Микола Дем'яненко з представниками політичних партій і блоків.

Оговорювали вимоги лише однієї статті — 24-ї Закону про вибори, котра визначає порядок реєстрації списків кандидатів у депутати в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі.

Представники політичних партій і блоків (а це люди особливо доскіпливі) в основному погодилися з усіма зразками запропонованих їм документів. Згідно із законом, окрім заяви до ЦВК

необхідно подати десять видів документів. Найскладніші з них, безперечно, підписні листи, адже кожна партія мусить зібрати не менш як по 200 тисяч підписів своїх прихильників, з них обов'язково по 10 тисяч у 14 регіонах України. Зробити це, не допустивши повторів та інших «проколів», буде не так уже й легко. Неважко передбачити, що чимало морокі Центробанком матиме саме з цим видом документів.

Менше запитань було з приводу внесення обов'язкової грошової застави, яка становить 17 тисяч гривень. Хоча і тут, відчувалося, є незрозумілості, скажімо,

яким чинном сплачувати цю суму — перераховувати безготівковими чекми з мішком грошей до каси... До речі, ЦВК обіцяє відкрити для цього банківський рахунок найближчим дням. Загалом відчувалося, що для партій така сума не геняла проблема.

Неодіоразово на нараді називалася «фатальною» дата — 1 грудня. Саме цього числа — за сто днів до виборів, завершується реєстрація партійних списків. А отже, треба остаточно визначитися з персоналіями партійних претендентів (після реєстрації когось із «блудних снів» у списку ще можна виключити, а ось додати...). Представники

ЦБК неодиоразово застерігали партійців «не тягнути» саме до 19 грудня, адже треба мати у запасі певний час для виправлення тих чи інших документів, якщо така потреба виникне. Інакше партія може вибути з виборчого процесу і залишитися лише його спостерігачем.

До речі, Центрівборчком ма-
намір радіти з представниками
партій і блоків й щодо справног-
виконання вимог деяких інши-
статей виборчого закону. Але
звісно, лише тих партій і блоків
котрі виконують вимоги статті 24
ї і зареєструють списки своїх
кандидатів.

Анатолий БЕ-

Реорганізація інститутів політичної влади — пріоритетний напрям реформ в Україні

(Початок на 1-й стор.)

Актуальність та важливість цієї проблеми, оцінки історичних умов життєдіяльності суспільства і держави, неупередженого, наукового точного визначення характеру необхідності їх реформування, ідей і концепцій цих чи інших реформ надале науково-практичний конференцій особливого значення, робить її доміною вікою в практичному будівництві Української держави і в розвитку державно-правової теоретичної думки. Невипадково, що в Україні в останні роки розгортається високим професійним і науковим рівнем.

Мабуть, усі ми погодимось, що українське суспільство, починаючи з дня проголошення незалежності, потребує істотного реформування його інститутів: економічних, соціальних, політичних, гуманітарних. Не викликає сумніву також наявність в Україні глибокої системної кризи партій, кожна з яких проголошує власні рецепти виходу з кризи, власні ідеали, не осягаючи зневажити увагу на позиції інших.

Переконаний, що причина цього — у невизначеності домінуючої політичної сили в Україні. Задекларувати своє існування півсотні політичних партій, кожна з яких проголошує власні рецепти виходу з кризи, власні ідеали, не осягаючи зневажити увагу на позиції інших.

З іншого боку, «партія влади», в руках якої опинилися важелі державного управління суспільством, схоже, не лише не здатна, а й не бажає формувати та реалізувати будь-якої конкретної програму виходу України з кризи, програму прогресивного розвитку українського суспільства, консолідувати його активні політичні сили. Навпаки, ця переконана, що мінімум публічна влада в Україні орієнтована не на загальнонаціональні інтереси, а на безліч приватних (корпоративно-бюрократичних, кланових, регіональних тощо) інтересів, не передбачає єдиного цілісного, організованого владного суб'єкта.

Чи може здійснювати будь-які реформи політичний суб'єкт, в якого відсутня чітка мета перетворення, власні ідеї інтересу й волі щодо здійснення реформи?

Проголошення економічної, політичної, ідеологічної багатоманітності (так званого «плюралізму») як ознаки становлення демократії, політичної свободи, розподілу влади, розрошенням публічної влади між різними політичними і псевдополітичними, навіть кримінальними, суб'єктами. По суті, справді єдиного суб'єкта влади в Україні сьогодні не існує. І заступати в ньому не лише політиків, а й теоретиків-суспільствознавців.

Теоретично хибною, як на мене, є абсолютизація в Конституції України автономізації автономізації людини, приватизацію умов її життя, протиставлення її суспільству як цілому, автономізацію різних складових публічної влади, розподіл її на самостійні складові. Тут очевидно не домінування ліберальної ідеології, яка відкладає принципи єдності,

Доповідь Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на науково-практичній конференції «Державно-правова реформа в Україні»

соборності, колективізму, консолідації суспільства і держави; ідеї спільних «вільного ринку», якого давно вже нема в світі. На жаль, наша наука в конституційному процесі не сказала свого об'єктивного, теоретично обґрунтованого слова. А ця спроба, як робились для цього, виявилась недостатньою.

І сьогодні ми змушені, не заперечуючи Основного Закону, це і ще раз теоретично усвідомити його концептуальні хибні, через практику застосування Конституції переконання, що істина конституціоналізму перебуває не на шляху домінування лібералізму чи тоталітаризму, а на шляху утвердження діалектики єдиного і багатоманітного, загального і окремого, цілого і частин. Свободи окремої людини не може бути в суспільстві, яке не є єдиним.

Справжньої державної влади не існує там, де вона вваляється тягнути вантаж з вантажем суспільних проблем як Лебідь. Як і Шкура, в якій немає нічого, крім оболонки якого вантажу не раніше «перевозовники» та «робувдовники» загнали в «рикошет» безлад.

Та й сам принцип багатоманітності суспільного життя розподілу влади втрачає сенс, якщо вони не відштовхуються від єдиного суспільного життя, яке уніфікованою єдиною владою, що розподіляється. То хіба не зрозуміло, що саме єдність суспільного життя, єдність влади вимагає першочергово, пріоритетного теоретичного визначення і практичного утвердження?

Чому не можуть бути об'єднуючими нас суспільство такі, наприклад, шістності, як гуманізм, патріотизм, колективізм, які спокійно пригнані українським народом? І чому пора з розподілом влад не утверджувати принцип єдності і консолідації влади, якщо в Конституції записано, що єдиним держателем влади в Україні є народ? Чому не формувати національні механізми реалізації волі цього держави?

Відповідь зрозуміла: кому-сь виділено розділити суспільство, владу, обов'язки громадян в своїх власних інтересах, а не в інтересі їх народу, держави.

То чи за таких умов держава може бути суб'єктом економічних, політичних, соціальних реформ? Чи насправді була-яко зміни, наявні суспільству владою, розділяють як реформи? Але якщо бракує єдиного політичного суб'єкта реформи, то при чому ж розподіл цієї цілісної компетенції між стратегіями перетворення? За таких умов державу владу використовують не в руслі реалізації певної політики тих або інших реформ, а за замовленням різних суспільних груп, в якій визначальною є ієрархія влади та фінансів. При цьому обидві складові можуть не збігатися, і тоді відбувається, що руйнує державний організм.

Це не риторичні запитання. Для того, щоб відрізнити реформи від псевдореформи, від балабол про реформи, під які зловий крадько останні в тих, хто розділяє владу, єдине перетворення, не гарантують їм нічого в майбутньому, — потрібна певна теоретична робота, відповідна науковим знанням. Бо в нас сьогодні, на жаль, відсутність, усі за реформи, усі реформатори.

На жаль, чіткого усвідомлення сутності реформи, її напрямів тощо українське суспільство до цього часу не має, як не має його й влада. Сьогодні єдиний загальний, що в суспільстві є відсутня загальної необхідності реформ, але це не сфор-

мувались чіткі уявлення про те, які вони мають бути і, головне, хто і як їх здійснювати. Достатньо позитивомислі з більшістю програм політичних партій, які переконані в цьому. Що тоді казати про пересічного громадянина? І відповідальність за який стан суспільної свідомості несе, насправді, пануюча владна верхівка, яка зобов'язана була, відповідаючи на суспільну потребу, організувати науковий пошук та стимулювати необхідні теоретичні дослідження з цієї сфери, залучивши всі кращі інтелектуальні сили суспільства до цього пошуку (замість того, щоб імітувати «теоретичні» дослідження, коли певні, одні й ті самі групи фахівців просто списують рекомендації закордонних радників та підписують їх із президенту, то уряд, то парламент).

Отже, особливої ваги набуває розробка інституту законодавства. Верховної Ради України щодо розробки теоретичних проблем здійснення

державно-правової реформи, роботи, могутній поштовх і додаткову вагу акції, поза сумнівом, надасть ця науково-практична конференція. Алле мова, по суті, може йти про теоретичний прогнз у вітчизняному суспільствознавстві, хоч би як це кому й не здавалось гучно сказаним. Розроблений фахівцями інституту проект загальної концепції державно-правової реформи в Україні, який нині розглядається в комітетах Верховної Ради України, — це теоретичний документ, з моєї точки зору, високого наукового рівня, що акумулює суцільні дослідження теорії управління, політичної та юридичної науки. Очевидно, він і має стати основою обговорення на конференції. Тому зупинюся на цьому трохи детальніше.

Необхідно визначити, насправді, шляхом обґрунтованого методологічного підходу авторів Загальної концепції до проблеми реформування інститутів громадянського суспільства і держави в Україні. В контексті історичних умов, що склалися в нашій державі в останні роки, існує потреба не просто в окремих реформах, а в системному реформуванні суспільства. Отже, потрібні реорганізація, передусім, інституту держави, публічної влади як суб'єкта такого реформування. І вже казав, у нас сьогодні немає єдиного суб'єкта реформи, який міг би здійснювати. Відтак шляхом логічно розпочинається так з державно-правової реформи.

Цей вивисок підтверджується і неспотворено практикою соціально-економічних і політичних перетворень останніх років. Без свідомого, заінтересованого і єдиного владного суб'єкта не може бути системного реформування суспільства, а суспільство, яке не має єдиного, безсистемного реформи (економічних, соціальних тощо) приречені на провал. На жаль, розуміння цього досі бракує владній верхівці і не лише їй.

Друге, що слід відзначити з логічного аспекту, це більш-менш

(Започинає на 4-й стор.)

У номер

ЕЛЬЦИН: «Ми не розучилися радіти успіхам одне одного»

Учора Борис Єльцин виступив із традиційним радіозверненням. Цього разу йшлося про українсько-російські відносини. «Ща нас незлічаних перетворень, ми раз переконались, що разом нам багато що може вдатися», — зазначив Борис Єльцин. — Вирішимо, що нас зайнятиме створенням спільних підприємств, вкладати кошти в нафтопереробку, енергетику та інші галузі...»

Росія й Україна — найближчі країни СНД. Не буде в нас нормальних торговельних відносин — не складеться і єдиний економічний простір Співдружності...

За минулі роки ми не змогли усвідомити спільні інтереси й вигоди. Вчашо побачили, куди може завести взаємна нестопуєність... Сьогодні російсько-українські відносини пішли вгору... У лютому Президент України буде в нас із державним візитом. Переконаємо, робота щодо взаємного зближення обов'язково триватиме. Цього хочуть наші народи. Алле що не кажіть — ми не розучилися радіти успіхам одне одного».

Премія — п'ятдесят автомобілів

(Початок на 1-й стор.)

І ось півня ось. Час, коли атарники підбивають підсумки. І що ж показала ось? Якщо загальні сільське господарство Дніпропетровщини продовжує скорочуватися, то «Наукова» — на пішесени. Зерновик — по пішесені центнерів з гектара, молока — майже десятки кілограмів від кожної корови.

Днями тут улаштували свято відзначення найуспішніших. П'ятдесят трактористів, комбайнерів, доярків одержали в натуролу автомобілі — тридцять «Волги» і двадцять «Жигулів». Також вручили медальні грамоти з колесами, десятки двохкласних холодильників, телевизорів, пральних машин.

Генеральний директор «Наукової» Микола Атафонов вважає, що це ще й не сповна пошановано трудові подвиги трудівників сільства.

Ось як, виявляється, можна працювати в Україні. Кадри вирішують усе. Якщо вони — вирішують.

Щкаво, а чи не збирається щось приняти «Компартія» Павло Тарасенку ще й за те, що він розбудував, шляхом оновлення дві сільських райони за той порівняно короткий час, коли керував виконавчою владою на Дніпропетровщині?

Щкаво, що нинішню владу більше влаштує логічна посередність. Талановиті — незручні. Бо — з характером.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комітет з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів розглянув проект закону про державну підтримку суднобудівної промисловості України за участю відповідних відомств.

Ухвалення законів, які мають створити умови для додаткового залучення іноземних інвестицій в економіку України, забезпечення економічних інтересів держави в нароудонауковій сфері, виробничих підприємств, підприємств, розвитку та ефективного використання високого виробничого, науково-промислового та експортного потенціалу суднобудівної промисловості.

Основою умовою досягнення цього, на думку автору проекту народного депутата В. Смельського, є вдосконалення на законодавчому рівні механізм надання Кабінету міністрів права виступати гарантом виконання підприємствами суднобудівної промисловості зобов'язань за контрактами замовників іноземних держав, а якіми Україна ще не має офіційних двосторонніх відносин.

Приміром, це дасть змогу тільки флагману сфери суднобудівної промисловості ДП «Норманові» виготовити і легитимно увезти контракт на будівництво 16 суден на суму понад 160 мільйонів доларів США, що сприятиме стабілізації робіт підприємств суднобудівної галузі, металургії, машино- та приладобудування, деробівничої і легкого промисловості тощо.

Народні депутати запропонували Верховній Раді розглянути і прийняти законпроєкт як невідкладний.

Прес-служба Верховної Ради України.

Сторонні цілі вивчення в Україні влади — питання про її сутність і наслідки реформи в Україні

(Початок на І-й, 3-й стор.).
чіткі визначення меж державно-правової реформи, що розглядається авторами концепції як перетворення інститутів публічної влади (гобто національних інститутів держави та місцевого самоврядування). Можна дискутувати, якою мірою саме так обмеження відповідає усталеним теоретичним уявленням про сутність влади, чи це лише практична реалізація державно-правової реформи у такому визначеному, певною окреслені концепції Інституту законодавства вигляді збалансованості, у підходів, які пропонується, скажімо, Мініст і інші. Якщо ми розглядаємо публічно-правову і приватно-правову сфери як щось відносно самостійне, що відображає взаємодію між державою і громадянського суспільства, то, мабуть, варто інституту публічної влади також розглядати як самостійний предмет реформи, на відміну від такого предмету, як інституту громадянського суспільства.

Така теоретична абстракція має можливість чіткіше, як показує узагальнення, узагальнити всі необхідні складові реформи, піти від неї системно і комплексно, сконцентрувавши зусилля на певній сфері перетворення. Наприклад, реалізація правової реформи як зміну усіх правових інститутів (тобто фактично зміну усього законодавчого машини), то така всеохоплююча не має можливості виділити реформи економічної, соціальної, політичної то, а отже, розмивається організація основа здійснення реформи. Вона стає невідчужливою, тут слід використовувати мету поступових наблизень, унікаючи розпорощення уваги і сил суб'єкта реформи. Бо, як сказав один вчений філософ, що киме уся діяльність, не виправдає не киме нічого.

З іншого боку, не можна забувати, що будь-яке штучне спрощення уявлень про суспільство і державу може призвести до помилок, як це свідчать практика монетаристського насильства над економікою. Тому необхідно постійно тримати в увазі органічний зв'язок державно-правової реформи з іншими реформами, насамперед політичними та економічними. Адже, реформування, наприклад економічну систему, неможливо здійснити в державі, де управління несе, а відтак змінює ті чи інші державні інституції. Проблема переходу на галузевий чи функціональний принципи управління в державі вимагає відповідного реформування системи виконавчої влади тощо (зауважу, принагідно, що абсолютнізації і галузевого, і функціонального підходу в управлінні, хоча б окремо, є помилковими. Лише гармонічне в даних контекстах умовах поєднання обох принципів відповідає науковим закономірностям управління).

Але, повторюю для того, щоб синтезувати, необхідно спочатку з'ясувати аспекти, визначення, які складові і в якій послідовності, які саме і в якій синтетичності, на ким же не визначимо пріоритетів в реформах, усеє так будемо натягати на загальне, як ми не врахували, приривши відрізу у вигляді часткового, конкретного, — лише на перший погляд очевидного. Хіба не підтверджує цей висновок практика здійснення економічних реформ не лише в Україні, а й у

Росії, інших країнах СНД? Не визначивши суб'єкта всіх реформ як загальної передумови, влада постійно стикається з пробуковкою. Ці реформаторські заходи з цієї точки зору в умовах крайньої необхідності системи реформи України об'єктивно потрібна політика компромісу, а не протистояння, полум'я концентрації та консолідації різних політичних сил навколо загальнонаціональних і загальнодержавних інтересів, а не політика за принципом «хто вліз, той і вийде», на яку на сьогодні пануючими владними силами. За великим рахунком, вона є антинародною, антидержавною, бо саме ця політика, а не якась міщанська реформа північ політичних сил, завжди здійснювати необхідні Україні реформи, гальмуючи ці розвиток, руйнуючи її тіло й душу. Вона не тільки не вирішує загальнонаціональних проблем нашої країни, якими б ідеологічними побороками її не приховували від народу і що сутність нашої держави, нашої держави, найгірше повинні розуміти і роз'яснювати людям вчені, інтелектуальна еліта країни.

Нарешті, це одне зауваження стосовно методології підходу до державно-правової реформи. На мій погляд, і теоретично, і практичного досвіду впливає необхідність у схемі, запропонованій Інститутом загальної влади, тобто, загальної концепції державно-правової реформи цілою чотирма концепції з окремих напрямів реформи, які автори назвали парламентською, адміністративною, судово-правовою та муніципальною (або місцевому самоврядуванню) реформами.

У такому випадку загальна концепція є інструментом визначення загальної тенденції розвитку, загальної тенденції розвитку, який спрямовує здійснення названих вище конкретних реформ в одне русло. Без такого інтегруючого спрямування кожна з концепцій цих окремих реформ напрям чи буде реалізована повноцінно. Адже не секрет, що судово-правова реформа, куди б вона не йшла, це її тільки років тому, м'яко кажучи, пробуковку, в тому числі через відставлення інших напрямів державно-правової реформи, насамперед адміністративної.

З рад інших моментів загальної концепції державно-правової реформи, які заслуговують на увагу. Я не буду стикатися на них. Проте, якщо сподіваюсь, про це скажуть у виступах учасники конференції. Це і визначення концепцією мети, основних завдань та принципів її реалізації. Проте, адже, в основних напрямів та засад здійснення. Особливо хотів би відзначити розділ концепції, що стосується засобів і технологій здійснення реформи. Адже, хоча це не найважливіше місце в усіх програмах реформи і разом з тим це найважливіша складова реалізації будь-яких програм чи реформативних дій, саме в цій частині концепції стосовно цього виділення вирізняється від інших підходів, на загальному рівні визначаючи названі складові. Вважаю, що саме в цій частині якраз у конкретизації перебачення загальною концепцією засобів і технологій при владправочанні концепції парламентської, адміністративної та інших реформ, у визначенні

специфічних засобів і технологій проведення тієї чи іншої реформи.

Думаю, провідною ваги в цій визначенні змісту реформи, її цілей і питань про глибину перетворень інститутів публічної влади, або, інше, радикальність державно-правової реформи. Мабуть, не має потреби доводити, що це проблема більше політична, ніж юридична чи організаційно-методична. Глибина реорганізації інститутів держави, її складові і питання, що виникають в кінцевому підсумку співвідношення політичних сил у даний момент, як виступають або проти, або підтримують ці цілі політичних сил. З іншого боку, не можна не враховувати об'єктивних умов, що існують на час здійснення реформи.

Важливою і невизначеною Конституції України, яка за своїм змістом не просто політико-правовий акт, який фіксує систему суспільних відносин, правопорядку, а, крім того, на момент її прийняття, в її змісті у собі значний потенціал розвитку і основних інститутів громадянського суспільства, і демократичних принципів побудови держави. Як я вже зазначав, Конституція України 1996 року — своєрідний політико-юридичний договоровак, або компас суспільних перетворень, який впроваджує усі положення чинної Конституції, яка регулює все спектр суспільних відносин, вимагає здійснення комплексу суспільно-економічних, культурних, політичних, гуманітарних, в тому числі й державно-правової реформи.

Іншою принциповою умовою здійснення реформи в Україні є недостатня соціально-політична структурованість суспільства і відсутність єдиності влад, єдиності суб'єкта реформи. Витяк об'єктивно існуючого на даному історичному етапі є політика компромісу різних соціально-політичних сил суспільства з метою консолідації їх для досягнення єдиності влад.

Очевидно, виходячи з такого підходу, автори проекту концепції обмежили загальний характер і ступінь реформування державно-правових інститутів впровадження і конкретизації в законах вимог до організації системи державної влади та місцевого самоврядування, визначивши конкретні умови. Можливо, це оптимальне на іншій момент рішення. Характерною щодо цього є спроба внесення зміни до Конституції України під час чергової сесії Верховної Ради України. Законодавча ініціатива була більш як 160 народних депутатів України не була підтримана більшістю парламенту, хоча й була підтримана більшістю членів утворення положень Конституції, які істотно не впливали на організацію влади в Україні, не змінювали її конституційні засади і принципів.

Водночас зрозуміло, що від того, які політичні сили приймуть у наступний парламент, як політику провідності майбутній Раді України, скільки радикальних державно-правової реформи чи, навпаки, її припинення взагалі.

Слід, очевидно, погодитися і з тим, що провідними силами державно-правової ре-

форми є здійснення парламентської реформи. На цей момент я уже звертав увагу в своїх виступах, зокрема в газеті «Голос України» в зв'язку з початком восьмої сесії. Проблем, пов'язаних з реформуванням законодавчої функції держави, залишається достатньо, хоча саме в цьому напрямі відбулись найпомітніші зміни. Але необхідно знати, що проблеми ухвалення законодавчого процесу не роз'яснені без висвітлення відповідних умовних до Конституції України, без прийняття необхідних законодавчих актів парламентського права. І тут парламент має одержати теоретичну допомогу не тільки від Інституту законодавства, а й інших наукових установ. Ми розраховуємо на це.

Ще кілька слів про інші напрямки державно-правової реформи.

Адміністративна реформа, тобто реформа системи державної виконавчої влади, безсумнісно, є ключовою напрямком державно-правової реформи, від якого визначальною мірою залежить якість державного механізму. Невинаково здійснення адміністративної реформи пов'язане з найбільш шкідливими складовими, її концепція уявляється найбільш невизначеною теоретично.

Ще раз підкреслюю, що безрозумілість цієї проблеми в контексті комплексної державно-правової реформи сама адміністративна реформа нічого не дасть. Створення ж для цього комісії народить в критичний випадку ще один безплідний проект.

Це саме стосується і комісії із земельної реформи. Не можна, не маючи загальної концепції, не зберігши колективну фахівців, які здатні на компроміси, досягти позитивного результату. Окрім цього, держава це нічого не дасть.

Дело не тільки в тому, що концепція судово-правової реформи. Хоча й тут існує чимало проблем, що вимагають додаткового теоретичного осмислення, а також вимоги невідомості конституційної визначеності судової системи в Україні.

Нарешті, вимагає ґрунтовного теоретичного осмислення реформа системи місцевого самоврядування, яка, фактично, лише позначена в Конституції і ще в на початку свого становлення.

Враховуючи сказане, першочергове здійснення державно-правової реформи в Україні, які оцінювати ситуацію об'єктивно, уявляється складною, бо вона створюється багатьма взаємодіючими чинниками, головний серед яких — відсутність належного суб'єкта реформи. Ще і ще раз необхідно наголосити — лише координаційна рада в Україні може надати можливість досягти мети реформування інститутів публічної влади. І лише за умов наведеного об'єктивного підходу до здійснення реформи.

Автори проекту концепції ступінь вважають, що комплексний характер державно-правової реформи означає необхідність реалізації всіх чотирьох її здійснення усіх методів управління в їх органічній єдності. Гнучке поєднання нормативно-директивного управління з матеріально-методичним, координаційним, формуванням у них відповідних нас-

танов на виконання завдань реформи, залучення до її здійснення широкого активу політичних та громадських організацій, використання потенціалу засобів масової інформації, неухильне дотримання основних принципів здійснення державно-правової реформи — лише за цих умов є реальна можливість виконання основних завдань реформи, досягнення її мети.

Процес реформування владних інститутів має узгоджуватися також з реформуванням економічної системи та основних інститутів громадянського суспільства, враховувати особливості інтеграції в європейську Україну у світове співтовариство.

У загальній концепції пропонується механізм організації реформи, який мені також доводилось уже говорити. Зокрема, з метою загальної координації розробки та здійснення державно-правової реформи, пропонується створити Вищу координаційну раду з питань державно-правової реформи, яка мусить мати статус координаційно-договірної органу, що не підміняє виконавчої влади, державної влади, а приймає рішення рекомендаційного характеру з питань визначення концепцій, погодження проектів законодавчих актів та ходу здійснення окремих реформ в цілому. Головою Вищої координаційної ради може бути Президент України.

Дело не тільки в тому, що підготовка аналітичних та законопроектних матеріалів з питань державно-правової реформи має спеціально утворений при парламенті України міжвідомий науково-методичний і координаційний підрозділ (Центр законодавчих ініціатив з питань державно-правової реформи). У підготовці зазначених аналітичних та законопроектних матеріалів для розгляду їх Вищою координаційною радою повинні брати участь відповідні владні структури, що не стає окремим, правочинним інших державних органів, а також наукові установи й організації. На основі рекомендацій Вищої координаційної ради підготовлені державні органи затверджують програми та організаційні заходи щодо здійснення державно-правової реформи.

І, на жаль, ці пропозиції, спрямовані на координацію дій владних структур, чомусь досі не мають не лише підтримки, а й розуміння взагалі. Можливо, внаслідок того, що на етапі вибори народних депутатів та майбутні вибори Президента України. Але ж треба думати насамперед про потреби народу і держави, а не про утилітарні інтереси. Ми не маємо права це рік-два залишати країну без необхідних реформ.

У зв'язку з чим і бачу головну мету цієї науково-практичної конференції в тому, щоб додатковим впливом наукової думки стимулювати владу до необхідних реформаторських кроків у умовах, склених на даний етап історичного розвитку, роль наукової інтелігенції України як ніколи відповідальна.

Закликаю вас виконати цю важливу місію усвідомлюючи роботу науково-практичних конференцій.

Люди вулиці

Жінка в якої згоріла хата, а воїсам на сам із чотирма дітками. Хлопчик, який залишився без батьків. Хвост-спілетічка з малим дитям. Дітий який насилу переставляв ноги і чи тямоліться, чи то пісенку мутикає. Бенжети-молдавани зі своїм «ми людізешієні». Молодіжні, яка нахабнісмикає пасажирів за рукав і тиче за мальовану довідку, чи тьмалеча по мірає. Ми кривимоса, відвертаємо погляд, улаємо, що не чуємо, та все подасмо «хто скільки може». І думаємо: нежяє же представники цієї величезної гвардії торбортарієє справді білі... хвої і голодні?

Панове

же не манж па сіс жур!

Виявляється, ходити з торбами далеко не всіх жабраків змушує життя — серед них трапляються справжні ділаки. Звісно, вилловити цих «мудреців» у риботорбарному злидарському морі було непросто, якщо вам раптом закортіло переїняти їхній досвід. Зовні все майже цілком пристойний вигляд: діючий на вистачає на хвіст. Запаморени голодом про відують про своє злу долю, яка щотухнула їх просіяти милостиню. А ви хочете, щоб вони ділилися з вами своїми

*Її Величність Старість
із простягнутою рукою*

У строкотому товаристві прошаків почесне місце займають старі. Ніколи якось запитувати у старенької бабусі, що змушує її просити милостиню. Зрештою, і надоречно. Тому ми кладемо у тремтячу, покручену роками й важкою працею руку монети і швидко відводимо очі, відгаюючи невеселі думки про її Величність Старість.

На заході літні люди кажуть, що тілків на пенсії починається життя: відвідування музеїв та театрів, перечитування проквістуваних похмарень у молодості томів, захожування та мандрівки... про старість свого часу подібає моді. Наші старі, на жаль, не можуть похвалитися таким умовитворенням життям. Принаймні ті, хто не наскладає побільше у скриню Зрегошу, й ті, хто зробив це, скористався накопиченим не можуть... Виходить, ціле життя роби, а на старість милостиню доси

Звісно, держава час від часу видає яку-такую пенсію, але її не вистачає навіть на прожиття, не кажучи вже про якісь там мандри. Боячись опинитися під тином, самотні люди оплачують делати дорожчі комунальні послуги, залишаючись ізольованих з порожнім гаманцем і шлунком. А коли вже несила, чимчикують на вулицю — може, добрі люди зглянуться на старість.

За рахунок чуйних людей живе і Анатолій Мінколайович, «працівник» метро. З ципком в одній руці (він інвалід) і обов'язковим атрибутом — табличкою в другій бродить вагонами на Лук'янівській лінії київського метро.

Історія його життя й теперішнього буття тьмова. Сидів за розбій, майно свого часу конфіскували. Дітей немає, дружина покинула ще десять років тому. Живе на 36 гривень пенсії та на такі ж копійки своєї подруги, інваліда на млинцях, яка прийняла його до себе. Грошей цих, звісно, не вистачає. От і змушени «підробляти» у підземні віни — на «Лук'янівській», вона — на «Плужби наповіле».

Подорожні балагани торботрясів

«Табличкових» жебраків оводиться досить часто зустрітись і в електроніках Історії

ся». Ситуація дещо нагадує фільм «Небеса обітовані», де кмітлива героїня Лії Ахеджакової вміла вичавити сльозу з персогого, а потім просяджувала заповнене у ресторані.

До ресторанів діти не ходять, а тому зароблене витрачають на улюблені жуйки, шоколатки, деякі модні речі й таке інше. Не всім же підростаючому поколінню, яке бажає мати свої «кишенькові», ходити брудними електричними з газетами чи мити «мерседеси» новим українцям.

З 12-річним Сашком я познайомилася біля комерційного кіоску, де він із пишктивим «тютюнька, дайте пачку копеек» чплявся до покупців. Мовчанка у відповіль на мої запитання свідчила, що хлопчє хочє, аби його залишили у спокій. Та делю несхоже промигнів, і я дізналася, що батька у нього нема, живе з матір'ю п'яничкою, яка забуває про існування сина...

Ішла малолітка старішка підійшла сама і переслідувала мене ще хвилів п'ять, не задовольнившись відповіду допомог. При цьому вона знала, що Сашко їде до Києву, аж чуть далєко не кожний дорожєлюб любить» «вдправити ангємєта далє»

Так що будемо звикати і до маленьких канюк, адже їм також є на що покаржитися. Нехай не на мізерну пенсію і відсутність здоров'я — на нещасливе дитинство, покинутість і неспотрібність.

Бізнес по-схимницьки

У «бізнесі жebraкування» модно працювати під схином, використо-
вувати відповіле вбрання. Ціх «слу-
жителей божих» ви можете зустріти
завжди на проїжджій частині, де во-
ни займають вільному руху машин.
Деякі промишляють у переходах. Свого
часу фальшивих монашох «розкушували» дуже просто: просили прочитати
«Отче наш». Подібний експеримент
можете провести і ви.

Прот таких «черниш» говорили і писали чимало. Проте, подаючи десь на електричній чи на вулиці «на відбудову храму», багато хто й досі не відас, що церква не практикує збирання грошей у такий спосіб.

**Краще просити
ніж красти...**

Із жебрацьких способів добування грошей виокремлюють два: активний і пасивний. Останній обмежується звичайним протеганням руки. Любителі активного заробітку також вистає, а 15–20 відсотків жебрацького загальною почесно займають бродяги. Вони ведуть «кошовий» спосіб життя, яке цілком їх влаштовує. В основному підробляють, а коли не хочеться — беруть прикладаючи старинні чи безцінні хворини. Вороги свого здоров'я «прикладають» себе незайгнаними виразками-ранами. Досить часто це робиться з метою покусити «міщанськю

А коли «дегустация» перетворюється на гулянку, прийти до тями допомагають уже у приймачі-розподільнику. Згадальні прикмети людяни, яка потрапляє сюди, приблизно такі: вона має робітничу спеціальність, але через неісторичність її держави (чи з інших причин) за фахом не працює; без певного місця проживання; самотня; зловживає спиритим: потаплює сюди не вперше.

конкуренція в будь-якій справі змушує владатися до нових методів зоробіткi, якi ця «професiя» не винятко. Кiлька років тому органи внутрiшнiх справ контролювали торбогрiвiс: хiня шмєтєчєна «зарплати» становила на нiнiшнiй грошi не мало не багато 300—400 гривєн. Нiнi, хоча контроль i «пом'якшє», про сплатений прiбуток годотарпєнє-профєсiєналiв (до 200 гривєн за лєвi) мiлiєна знєс. Серєд нiх трапляються так званi нагромадувачi, якi складають копiєлку до копiєчки. Як розповiдав чловєк з цiєї сфєри торгiвництва, такiх «вiддєв» грiб скаржєна на життє. Вони i не скаржєна на життє зороботєтє так жє

Олег Степанюк, 46-річний бомж, переконалий, що свою долю склав сам. Після «тюргяги» опинився на вулиці — дружина покинула, а квартиру відібрали. Потрапив у бродяжню команду, порвати з якою тепер означає залишитися без шматка хліба. Але «ми не крадемо, ми тільки заробляємо».

41-річний Микола Бойченко, мешканець Луганської області, каже, що він живе так, як йому подобається. Раніше працював у колгоспі, та набригло. У Києві опинився випадково — захотілося столицю подивитися. Ось і «дивиться» вже п'ятий місяць, вештаючись по базарах та монастирях.

Так і «гастролюють» подерті «бізнесмени» з місця на місце, шукаючи легкого підробітку і безтурботного життя. А коли з'являються негаразди — чимчикують на відпочинок до розподільника «за власним бажанням», аби бодай на місяць мати дах над головою.

Таємниця

за сімома замками

Недека справа — витягти потрібну інформацію, а надто коли не знаєш, звідки. Після численних безрезультатних телефонних дзвінків у різні відділи в пошуках людини, яка всім бажаним приєднає до списку, що зберігає кожного не цікавить. Бродягам у цьому відношенні пощастило більше, ніж їм же спеціально створеним приймач-розподільцям, ведець статистика. І займається ними міське управління внутрішніх справ. А шоло старіє тут повідомлення, що рівень боротьби з ціми «вуличними проявами» набагато знизився. До 1995 року їх контролювали, тепер, на жаль, — ні.

Прочі це повідомлення і дільничний інспектор (який виявив бажання залишитися невідомим). Міліція в курсі жebraцького «бізнесу» і знає способи та розміри подібних заробітків. А насамкінець і тут порадили звернутися до соціальних служб.

альних служб.

Значак наступилі нові звершення небагато провінцій. Так, працівник Міністерства соціального захисту населення (представитиць відомств) запевнив, що жорстокість щодо нормальних громадян не є правопорушенням; це лише спосіб життя, на який кожний має право. Управління ринку праці та зайнятості населення при Міністерстві економіки, жорстокість, потрібна для того, щоб владі. Науково-дослідний центр проблем зайнятості населення та ринку праці справді копнєсь зваженим цим питанням, та і навіть старі дані втрачати, рідко.

Підводячи ризик, можна сказати, що ігнорування державою жebraцьких проблем свідчить про неблагополуччя суспільства. Проте зрозуміти не від добрих і чужиних людей, що подають милостиню, залежить швидке чи повільне його вилучення.

Тетяна МІШИНА

• Черкаси

Депутати йдуть
у народ

На Черкащині побував заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка. Разом з народним депутатом з Сілищенського виборчого округу № 422 Борисом Пониманенком він провів нічну зустріч з мешканцями Сміли. В них взяли участь правоохоронці міста, учасники-викладачі колективної технікуми харчової промисловості, працівники АТ «Сілищенський машинобудівний завод» та виробничого об'єднання «Орізон».

• Одеса

100 тонн з далекого
Атлантики

Супертраулер, названий іменем убитого вілту редактора газети «Вісник Одеси» Бориса Дерев'янка, розпочав промісел в Атлантичному океані. За три перші дні добуто 100 тонн риби, показник, як для початку, досить високий. Попереду в океані відбуваються роботи на неспокійних океанських просторах.

• Київ

Перше золото
з наддніпрян

У четвер на засіданні Кабінету міністрів України Прем'єр-міністр Валерій Пустовийтено продемонстрував перший злинок акипного золота, добутий у нашій державі. Злинок золота вагою близько 500 г отримано Державним геологічним підприємством «Центрургеологія» на Кілицькому родовищі золота в Кіровоградській області, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Як підкреслює В. Пустовийтено, перше українське кикпне золото підтверджує, що Україна в недалекому майбутньому може вийти до числа країн світу, що мають власну золотодобувну і золотопереробну промисловість. Прем'єр-міністр приїзав геологів з 80-річним утворення Державної геологічної служби України, відзначаючи успіх геологів у вивченні надр держави.

Комітет Верховної Ради України у закордонних справах і за яким з СНД виволокне щире співчуття заступнику голови комітету, народному депутату України ЗАЙЦЮ Івану Олександровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

Олександра Федоровича.

Олександра ВАЩЕНКО, журналіст

«Нас тут триста — як скло товариства лягло»
21 листопада — 76 років від дня розстрілу котовцями
359 українських патріотів

Базар. Селище в На родичинському районі на Житомирщині, уніюнічене в людській пам'яті. Це тут Степан Шерба, на пролозіцію Котовського переїхав всім по логомим українським немкам на службу до червоноарміївців, київую йому в обличчя: «Я юван 6-ї дивізії — Шербані! Віл себе я юванів, аких я знаю, наму вам: — 359 чоловік! — 21 листопада 1921 ро

ну, амушених перед тим вирити собі величезну яму. Йн ітервержувати ошавців, 70 років за довжки і 4 — заширпихи.

Так трагічно закінчився Листопадовий рейд голови Військової групи під керівництвом генерал-хорунжого Юрія Тютюнника. За 15 діб другого зимового походу Української Повстанської Армії група пройшла з боями понад 750 верстов. Було знищено багато ворогів, а у Коростені повстанці звільнили з'їзди 470 місцевих киків, які від

мовлялися здавати юмуністам хліб. Та сотні загинули...

На братських могилах повстанців уже кілька років поспіль відправляють панакію по розстрі

ляних героїв, організують мітинги пам'яті. Іхні імена навчиво вирибувано на астановеліній тут пам'ятній дошці.

Фото автора.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

«СВІТОЧ» Є СВІТОЧ. І ЦИМ УСЕ СКАЗАНО...

УКРАЇНСЬКА асоціація якості та Український союз промисловості і підприємств провели національний конкурс якості підприємств у номінації «Великі підприємства» переможцем конкурсу визнано львівську кондитерську фірму «Світоч».

На «Світочі» напокичано чималого милолиний миклардівський заготовок і видів, але всі ці «факти», як зауважив на прес-конференції ієриани фірми Андрій Тавпал, тоді порівнявати з високою національною відзнакою. Бо критерії відбору відповідали світовим стандартам. У національну конкурсну одія з цілєю ямю визначити ісоіуритос-проможності українських виробників, брало участь підприємства із 14 областей України та Києва. Чому саме світо-

досноналісті охоплює всі напрями діяльності підприємства — від планування до маркетингу, включаючи охорону навколишнього середовища. Комплексна система загального управління якістю стала одним із стратегічних завдань фірми «Світоч». Виродження її торув шлях до реалізації інвестиційних проєктів, освоєння сучасних технологічних ліній, забезпечуючи вихід на нові ринки збуту.

Ліше за сім місяців цього року на оновлення основних фондів, ремонт обладнання, механізацію й автоматизацію виробничих процесів освоєно майже 12 мільйонів гривень. Створена й діє інформаційно-ком'ютерна система, у складі якої функціонує 120 ав

томатизованих робочих місць у всіх основних виробничих підрозділах і службах управління. Стабільний попит у споживачів забезпечує завдання гармонійному поєднанню смакових якостей, зовнішньої привабливості й помірної ціни. Ліше випродж останніх трьох років випуск поноладу за власною фірмовою рецептурною сіркою від двох до 98 відсотків.

На рівні побутовому «Світоч» — не солідне задоволення. На різні державному фірма є сачком на шляху до європейської і світової сильності. Саме цей чинник символізує висока нагорода, яку вручив Аларію Тавпалу Президент Національної академії наук України Борис Патон.

«Я — Чубайс!»

Будинки для боженьків.

Палата «Боншарів».

Сова бешкет-третачом виробнює по

платні і ангушус: «Я — Чубайс! Я — Чубайс!».

Лікар не витримує кількісної чубайс, вілхте у палату:

— А я — Борис Березовський!

Сеия отстердо дивлявса на лікаря і кричав:

— Негіро! Не віро! Покажи 450 ти

саків баків!

Лікар ялівас з кишені жеманно-лрду

услівків палаток:

— Ось!

— Чухас поталашню Сеия,

— спирай БІ!

Рангом:

— Ге, ге! — захоплений реготом Сеия,

— відкидаючи то лікоть Серія допра-

ва в лаву палату де не пересиди!

І яну — радісно: «Я — Чубайс! Я —

Чубайс!».

Цур, без підказки!

Прес-ср-міністр України Валерій Пустовийтено:

«Якщо укріпимо деякі помилки, йому треба підказувати...»

ВІД ЧЕРГОВОГО: А якщо шийний

урок (Біже, не в колу)? — Не тек

мика?.. Кому підказувати?!

Із домовини я вас бачив...

Шаловий, якщо ти побачив на вулі

ці романи, який тити на горі

домовину, — зупинися! Але не поспішай

із запинаннями. Просто ідеша своє

але. Домовини білоїс лонгери його сум

ний вилхат до прохити, лмодч чн навіть

начальницького кабінету. Шлком ісоіро-

но, що чоловік явмусе має до його

столу із переговорним пристроєм і те-

лефонно-сипкою.

Що ошав так зновілає: «На біса

домовина директору? Сираді, директо-

рови юно, очекиваю, як мертвому при-

пирати, а от прихитувей — не мієше для

головок! Не вірте, не запиняйте в ге-

нерального директора «Краснополуків-

ля» Володимир Фісєва. Ні, не він,

аніваче, у домовині лмюєт посеред сво-

ї контори, а одні з його волишків шахте-

ривей, палкал прес Георгій Смирнов. 49-

річний чоловік у такий загрозливий спосіб

висловлює протест, оформлений ішо в

триндоті протест: під вилхаті грином

заборозновості в зарплаті — до оголо-

шення Президентом національного полі-

тичного й економічного стіву в країні. І

ліч час ді часу захити по телефону.

Аларз з ший смертельної вагила при-

палували біля саківської домовини.

Огож, Смирнов тепер може спілкуватися

із пнм сачком, пресом не ісоіхити зі сво-

ю тенденцією міст. Зіснє діл інодіа блімоу

як смерть директорів і вшому

небайкутому шахтарському злодою, не

травлятиметься до кінця... Захиснось,

зачує, — до кінця, ашш! Я так думаю,

бо дуже хочеться саме так думати.

До речі, це четверта голдовка Сми-

рнова. У 1995 році одні з них тривали 53

дні. А тепі такіс комфортніш чмю —

контора, домовина, телефон — Георгій

Смирнов вважає, що не побити всі свої

опередні рекорди — просто річ. Що тут

скажати, коли не: Боже, помилуй.

Та по тім, півножний! Завсім тебе не

розумію. Он чоловік під домовиною зіп-

нується в три години, креще, а ти ще

газети мисли, Мерей на помч. Тільки

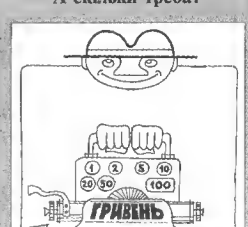
так — без зайвих запинань. А по як...

ВІД ЧЕРГОВОГО: Скажам нас має

сказати в домовину, щоб у складі помеша-

но пробили?

А скільки треба?

— Чув, лідер Ліберальної партії Володи-

мир Шербаєв хвалився: «Гроші у вас

з. Скажам треба — стільки і буде!»

— А Ющенко є йому пот?

— Ті! До чого тут Ющенко?

— Як! Отак сервіс бачиш на очах

у першого банкіра країни Шербаєв

зауважить дурнакський перетат і ліпшнше

принято!

— Стривай, який же перетат, може,

Шербаєв, аласкорі куртори малюватиме!

Іхні скажам мені, що у нас за худ-

оноківий у країні шийнолізе!

— Мабуть, Кравченко.

Черговий по дошці Вілос КАПІДАН.

Мал. Володимир ВАСЬКОВИЧЕВ.

Ольга ВАУЛІНА, Юрій ВЕНГЕРСЬКИЙ (фото), «Голос України»

Лихо з УМА

в судовому порядку

Справа тижня

У Радянському суді столиці 20 листопада слушали справу «Павло Лазаренко проти редакції газети «Україна молода». Позивач прагне відновити справедливості і відшкодування моральних збитків, завданих публікацією під назвою «Птахи гнізда Дніпропетрова» («Ум» за 3 жовтня 1997 року). У залі суду зібралася судді, позивач і преса. Чекали на відповідь, та на жаль, даремно.

Адвокат Віктор Ніказов просив суд визнати нез'явлення відповідача безпринципним. Справу, шановному судові не було подано документ, який виправдовував би відсутність представників «України Молодого».

Либонь, дош заводи...

Позивач — Павло Лазаренко — на судові за-сідання прибув і заявив судові, що їй надані буде легітимні стосовно судових процесу. Єдине прохання — Павло Лазаренко, до третьої влади в особі суду Радянського району було: не зволікати

зі слуханням справи і якнайшвидше розставити усі крапки над «і». Оскільки судія Салпінська нагадала позивачів, що не може відкладати слухання інших справ, бо перед судом усі рівні... Отож, за «живого» чергою наступне слухання призначено на 8 грудня.

— На стаття перекручує факти... Шановний пан Дорошенко (головний редактор «України молодого» — О. В.) не хоче сьогодні відповісти за статтю, що її він виконав на замовлення, — заявив Павло Лазаренко журналістам після закінчення судового засідання.

За словами пана Лазаренка, як Дніпропетровщині вже три місяці триває перевірка правоохоронними органами понад 150 комерційних фірм з єдиною метою: довести його причетності до тієї чи іншої комерційної структури. Позивач заявив пресі, що недавно вишні посадові особи поставили конкретне завдання: до повернення експрем'єра з Америки поручити проти нього будь-яку кримінальну справу. Передвбивство на гонок інколи проходить слізьною дорогою.

— Моя особиста позиція та позиція об'єднання «Громада», очолюваного мною, декому не до вподоби. І шляхом перекручування всієї законодавчої бази, Конституції чиниться шалений тиск, аби тільки усунути з політичної арени тих людей, які мають іншу думку, — наважив пан Лазаренко.

No comments до наступного засідання.

Георгій ВОРОТНОК, «Голос України»

Словотерапія

проти політичного бісівства

Заява тижня

Із заявою зверненням до співрозмовників виступила голова Одеської обласної державної адміністрації, голова обласної ради Руслан Болелан. У ній, зокрема, сказано: «Безпредрієвності за своїми масштабами кампанія цькування правоохоронних органів Одеської області, розгортання рядом місських керівників з допомогою підручних засобів масової інформації та замовних столичних журналістів, до краю розпалена обставинку в Одесі. До цієї кампанії вступило і Одеську міськраду. Мета зрозуміла — дискредитувати одеську міліцію в очах суспільства, будь-що усунути неустойливих керівників правоохоронних органів, розсити шлях кримінальній сваволі. Зрозуміла й причина цькування — сьогоднішні правоохоронні органи проводять розслідування низки дуже серйозних справ, що зачіпають інтереси багатьох відомих у місті осіб...»

Тільки за два останні дні застереження з вимо-

гою змінити спрямованість публікацій і телевізійних програм одержали журналісти газети «Вечерня Одеса», редактор інформаційної програми телекомпанії РІАК. Продуценти позгра, каже далі Р. Болелан, «і на адресу моєї дочки. Йдеться про життя і здоров'я моїх дітей та онуків».

У заяві зазначається: «Осередити неспокійно зловпадів, що автор усіх цих провокацій пантанжу. Знаємо ми їх поіменно, і настане час — назвемо!».

На завершених Р. Болелан записав: «Я успішний, кампанія політичного бісівства, що відрізняє розгортання у засобах масової інформації, які прислужуються тим, хто уявляє себе господарями міста, приречена на провал. Одеса — місто наше, всіх одеситів і належить по праву має всім жителів, а не купці тимчасових правителів!».

Про вибори

НЕ ЛИШЕ Зібрання тижня ПИСАТИ...

Сьогодні про наступні вибори до Верховної Ради говорять усі. Не могли обминути цієї теми і на черговому засіданні Гільді головних редакторів України. Звичайно, неможливо було очікувати повної одностайності у виступах керівників засобів масової інформації, що представляють різні передбачені блоки, політичні партії, владні структури, а то й просто маєте засновників, які на подих не перенесуть одне одного. І все ж головні редактори дослиги згоди в одному: у виборах має взяти участь якомога більше журналістів — високих професіоналів, патріотів України і просто порядних людей, незалежно від політичних відтінків і впоодобань. Лише тоді поталанти створити в майбутньому парламенті лобі, яке відстоюватиме інтереси національної журналістики, сприятиме її зціненню. Члени гільдії склали чинний своїх колег, які вже вирішили взяти участь у передвиборчій боротьбі — Віталія Адамченка («Праця і зарплата»), Івана Бокія («Січеські вісті»), Богдана Федьківця («Прикарпатська правда») та інших, і обіцяли підтримку тим, хто вважатиме на цей крок.

Передплата-98

Ліна КУЩ, «Голос України»

«Шахтар» читає «Голос України» ... і підтримує лотерею газети

(Початок на І-й стор.)

Що ж, взаємні симпатії газети і футбольного клубу «Шахтар» (президент Рінат Ахметов, перший віцепрезидент Радіа Сафінгулін, головний тренер Валерій Яремченко — не випадково, Справді, «Голос України», незважаючи на столичний статус, не обминає увагою кожного визначного подію в житті коранево-орніх». Варто віддати належне срібному призерові чемпіонату України і володарю національного Кубка: привіт для добрих сіл на свою адресу улюблена мільйонами людей не тільки в нашій державі команда має достатньо.

До речі, немає людей, азартних за футбольні улюбленік. Так лише натяку на те, що спонсором лотереї «Голосу України» для передплатників виступив футбольний клуб «Шахтар» (Донецьк), декому буде достатньо, аби не забиратися з візитом на пошту і передплатити «Голос України». Адере двоє заслащили отримати унікальні призи — розкриті фірмові футболні м'ячі, якими грають футболісти-гравці. Отож передплатити «Голос України», як це роблять граці і керівники «Шахтаря». Газета і в наступному році широко висвітлюватиме життя цього популярного колективу. Донецьк.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплатою заробітної плати загалом в Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні

Усього по Україні а тому числі:	на 1 листопада 1997 року		на 11 листопада 1997 року		на 17 листопада 1997 року	
	Загальна сума заборгованості		Загальна сума заборгованості		Загальна сума заборгованості	
	4711.4		4771.3		4876.2	
— за бюджетними органів.	731.7		750.9		749.5	
— за небюджетними органів.	4039.7		4023.4		4126.7	
За всіма підприємствами і організаціями за терміном:						
— до місяця	402.7		395.4		402.4	
— від 1 до 2-х місяців	412.5		425.5		441.4	
— від 2-х до 3-х місяців	520.2		520.5		528.6	
— понад 3 місяці	3426.0		3432.9		3503.8	

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 17 листопада 1997 року
за всіма організаціями і установами

(млн. грн.)

	Загальна кількість виплатів	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі за причини:							
			відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахунок, підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несеючасним задоволенням з вини держ. упр. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	2089	168,2	0	0,0	2082	168,2	0	0,0	7	0,0
Вінницька	10640	151,2	0	0,0	10640	151,2	0	0,0	0	0,0
Волинська	10956	109,7	0	0,0	10965	109,7	0	0,0	1	0,0
Дніпропетровська	7458	487,0	0	0,0	7453	487,0	0	0,0	5	0,0
Донецька	14607	724,6	0	0,0	14571	724,6	0	0,0	36	0,0
Житомирська	9140	114,5	0	0,0	9134	114,5	0	0,0	6	0,0
Закарпатська	1578	34,0	0	0,0	1578	34,0	0	0,0	0	0,0
Запорізька	5469	209,7	0	0,0	5402	209,3	0	0,0	467	0,4
Івано-Франківська	1902	118,5	0	0,0	1902	118,5	0	0,0	0	0,0
Київська	10470	312,4	0	0,0	8642	308,4	0	1814	4,1	0,0
Кіровоградська	9148	144,0	0	0,0	9148	144,0	0	0,0	0	0,0
Луганська	7028	432,5	0	0,0	6897	432,2	0	0,0	131	0,3
Львівська	15630	207,1	0	0,0	14893	206,7	0	0,0	637	0,4
Миколаївська	3213	131,8	0	0,0	3074	131,7	0	0,0	139	0,2
Одеська	5583	155,7	0	0,0	5247	155,2	0	0,0	336	0,5
Полтавська	2619	147,9	0	0,0	2619	147,9	0	0,0	0	0,0
Рівненська	9689	116,4	0	0,0	9689	116,4	0	0,0	0	0,0
Сумська	1361	154,0	0	0,0	1361	154,0	0	0,0	0	0,0
Тернопільська	1925	113,9	0	0,0	1922	113,9	0	0,0	3	0,0
Харківська	12208	275,5	0	0,0	12005	275,3	0	0,0	203	0,2
Херсонська	6177	112,1	0	0,0	6044	112,0	0	0,0	133	0,1
Хмельницька	10288	138,1	0	0,0	10278	138,1	0	0,0	10	0,0
Черкаська	3681	122,7	0	0,0	3623	122,6	0	0,0	58	0,1
Чернівецька	7590	122,6	0	0,0	7408	122,6	0	0,0	92	0,0
Чернігівська	15882	127,6	0	0,0	15882	127,6	0	0,0	0	0,0
ВСЬОГО	186251	4876,2	0	0,0	182159	4869,6	0	0,0	4078	6,5

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, істрахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

На чий вулиці свято?

Ізраїль оголошено ще однією загальнонаціональною свято. Для народу, що знаменує собою компроміс з ООН та «впереному над ворогами». Ось так весело і радісно багдад для зрозумілих всьому незрозумілому народу, що над Перською затокою встановилася іона погоди, чи надого? І яка її ціна?

А наперекір Багдад, дозволена їм співробітництвом спеціальної ООН з ліквідації іракської зброї масового знищення і ракетної тактики поєднати в Ірак. Тим самим було знято ймовірність воєнної акції США проти Багдада. Ось так.

Що це було? Скоріше, воєнничий іракський настрій був не що інше, як тема гра, що її мета — виграти час. Здається, американські експерти «розконали» щось серйозне, й, аби «застати сліди», Іраку потрібен був тритижневий розвідка.

Президент США Билл Клінтон прийняв мій план врегулювання кризи навколо Іраку, що його розроблено та узгоджено на зустрічі голів і представників дипломатичних відомств постійних членів Ради Безпек ООН у Женеві. Відносно ані заяви, що необхідно «оперативно й повільно», ані виконав Саддам Хусейн обидну допустити до роботи в Іраку спеціальну комісію ООН.

Завоюючи на добродушній і світловий настрій Іраку, в експерті більше не виникає зайвляти. А коли що — Саддому Хусейну легко буде знову всіх «вигукати».

Одним СРСР не мають наміру розслабитися і, як і раніше, аналізують ситуацію. Хоча і адміністратори закордонних справ Росії Євгенієв і Гіричов за його роль на переговорах з іракським віце-прем'єром Таріком Азізом у Москві.

До речі, про Москву. Друг усього близького Сходу Євгенієв і Гіричов після жовтневих зустрічей «спілку» як ніколи і зніс до свого акти чергову дипломатичну перемогу. Настрій йому трохи злинали ті, що почав уговорювати розмірковувати про ініціативу зв'язків Кремля та Багдада.

Але друг прийшов на допомогу доктору Тарік Азіз на президенти після зустрічі з главою Лівії арабським держав Ісмаїлем Абдель Магідом у Каїрі «включено заперечу», що «Багдад уклада угоду з Москвою». «Професор», — сказав він, — постійні члени Ради Безпек і несут особливий відношеність за врегулювання проблеми Іраку. Азіз особливо зазначив, що йдеться про прохання іракців склад спеціальної, а Росія, як постійний член РБ, зобов'язана докласти всіх зусиль для прискорення роботи щодо зняття блокування. Це не означає те, що Багдад було б припинити працювати з російськими експертами? Мабуть, так. Але всі ігри за лаштунками ніщо, адже на сьогодні загроз війни минула.

Охочіх вчитися багато. В Канаді

ПОВІТУЄ думка, що не так важко потрапити на навчання до Канади, бо в цій країні завжди не працює наша діаспора. Стати студентом за океаном справді не складно, якщо у тебе... є гроші. Проте більшість нашої молоді розраховує на «слабкі державні програми. Не варто на це сподіватися, бо сама система освіти Канади виключає це можливість.

Співпраця між вищими навчальними закладами здійснюється безпосередньо. Кожна провінція має своє міністерство освіти, очолюване міністром, який є повноваженим членом провінційного уряду. У такий спосіб тут функціонують 12 автономних систем освіти, але немає федерального міністерства. Окремі університети підтримують зв'язок з навчальними закладами України. Понад 20 років обмінюються інформацією та науковими розробками університет Манітоти та Львівська політехніка, Саскачеванський і Чернівецький університети.

У всіх провінціях, окрім Ньюфаундленда, Саскачевана і Манітоти, іноземці мають сплатувати за навчання північну плату. Як свідчать дані Асоціації університетів і коледжів Канади, вона майже вдвічі більша за плату для молодих канадців. Кожний навчальний заклад сам визначає суму оплати, яка коштує від чотирьох до дев'яти тисяч канадських доларів за академічний рік.

Проте це не лякає нашу молоді, оскільки навчатися в Канаді не бракує. Щорічно 6,5—7 тисяч українських громадян їдуть туди на нав-

чення, стажування, у відрахування, тоді як на постійні місця проживання — дві тисячі. Платне навчання також і в багатьох інших країнах, проте потік українських юніків та дівчат до Канади найбільший, бо саме тут вартість навчання нижча, ніж в інших англійськомовних державах.

Отже, шукайте спонсора.

А потрапляючи до університету Оттави чи Лавала, сумлінно навчайтеся, беріть активну участь у наукових проєктах, одне слово, покажіть себе. Якщо керівництво університету зацікавиться вами, то запропонує продовжити навчання, оплатити його. Як стверджують деякі наші студенти, які навчалися у Канаді, отримати такі стипендії важко, бо їх наділяють для освояння якоїсь певної вузької галузі. А всі прагнучи потрапити загальною освітою.

На українську громаду теж на варто особливо роз-

раховувати, кож поодинокі випадки допомоги бувають. Окремі сім'ї можуть висловити бажання сплатити якусь частину за навчання, «обдарили» моделлю лодки з України. Щоправда, ілювію для інших співвітчизників без сприяння спонсорів може бути так звана «програма» міжурядово-співробітництва — СІРР, яка фінансується українською громадою в Канаді. Проте це швидше стажування, ніж навчання. Наші студенти протягом кількох місяців працюють у парламенті, знайомляться з його роботою.

«Канада зацікавлена у висококваліфікованих працівниках», — зазначає Роман Ващук, радник посольства Канади в Україні. — Імігранти — це можливість співпрацювати з освітніми, талановитими, розумними людьми. І Канада її використовує.

Оксана ВЛАСЕНКО.

Наталія ФІЛІПЧУК, «Голос України»

З двох крисел вибирають ліпше

Схоже, «киноковий скандал», що спричинив у Росії чергову урядову кризу, наблизився до завершення. Президент РФ Борис Єльцин звільнив Анолія Чубайса з посади міністра фінансів, але водночас зазначив за ним пост першого віце-прем'єра. Після цього звільнив державу від «закрити» тему кадрових переміщень в уряді й розпочати повноцінну роботу над прийняттям бюджету.

А щоб у депутатів не виникло зайвляти, новим міністром фінансів призначено голову комітету з бюджету, податків, банків і фінансів Держдуми Михайла Задорнова: мовляв, якщо де-

путати хочуть аплівати на розвиток економіки, то інші вони мають можливість показати, на що здатні. «Будь дідусь, проведіть свою політику. Ми до поматематики», — пообіцяв Борис Єльцин.

Рішення солонішого, але як погодиться з ним думави, як загальні не хочуть бачити Анолія Чубайса в раді міністрів, а тим паче на посту першого віце-прем'єра? Саме тому скасування з конституції заміну історії приватизації в Росії спричинило серію відставок в уряді й логічно має завершитися «політичною смертю» Чубайса.

Історію з гонимими не можна назвати нормальною, і «президент мусить якість реалізувати». Держдума вимагає відставки Чубайса, проте єдином у зброї цього не може, — заявив Борис Єльцин. Анолію Чубайса, за словами президента, багато зробив для країни. Його знають у стилі, завдяки його зусиллям Росія стала членом Лондонської та Паризького клубів...»

Окрім того, Єльцин не раз заявляв, що на нього погодиться з політикою тиску на главу держави. Отже і цього разу останнє слово він залишає за собою.

Ріхард Зоре не шпигун

ЧЕРЗЕ більш як півстоліття після смерті Ріхарда Зоре ствердження до нього в Японії, країні, в якій він працював і був страчений, зникло. Як повідомляла газета «Нюїс Дойчланд», протомом більш як десяти років група адвокатів з Німеччини повторно розглядала справу Зоре. При цьому вони спиралися лише на документи, які змогли отримати. Більшість оригіналів, які стосувалися цієї справи, згоріли 1945 року.

Експерти дійшли одностайної думки, що звинувачення в розвідничій смертній виборки, висловлені 7 листопада 1944 року, ґрунтуються на неправдивих офіційних фактах. Адвокати переконані, що Зоре як ніяк не займався шпигунством: він лише одержував інформацію від інших і аналізував її. Ці відомості, що частково виходили від Окуми Окаси, одного з консультантів тодішнього японського прем'єра Коно, були недовірливі. Зоре сам інтерпретував їх, як він хотів, і робив будь-що інший. А ту обставину, що він мав рацію, слід назвати випадковістю.

Ще до цього категорично не погоджувалися політики розвідки Фріц Вернер, котра особисто знала Ріхарда Зоре і протягом трьох років — від 1930 до 1933 — являлася йому в Кітано своєю камерою для експериментів підслухування. Вона інструктувала на пові-

домлення про «заяття звинувачення у шпигунстві» словами: «Це цілковитий абсурд. Звичайно, що було шпигунство. Інша справа, що це не був злочин, бо Зоре працював заради миру. Мені присто, що за його роботою в Японії сьогодні, судячи з усього, почали дивитися інакше».

У Радянському Союзі, а також у НДР Ріхарда Зоре звинувачували. Йому споруджували моменти, його ім'ям називали вулиці й військові частини. Його дала, зрештою, активно використовували для підготовки працівників спецслужб. Бернд Каруама, останній керівник школи Головного управління розвідки НДР, вважає Зоре вартим розвідки. І колишній шеф воєнної розвідки НДР Маркус Вольф назвав його в одній зі своїх книг прикладом для наслідування.

Звечення не буде

Королева Єлизавета II не має наміру зрізати трон на користь свого сина Чарльза, так само, як він не збирається відмовитися від свого права на престол, повідомляють в інтер'ю Бі-бі-сі колишній співробітник канцелярії королеви.

Конституція повідомляла британської преси про те, що Єлизавета II незалежно відмовиться від трону у моговію, навіть передасть його синові Чарльзу Уїлсону, Саймон Джинсон, колишній воїтничий особистого секретаря королеви, записав: «Зрештою, перенання трону через покінання — це безглузда ідея, так навіряд чі станеться». Джинсон залишив свою роботу а Букінгемському палаці два тижні тому. Він дав інтер'ю Бі-бі-сі зі згоди королівської канцелярії.

Джинсон розказав також про реформу монархії, що полягає передусім у різкому скороченні витрат на утримання королівського двору. За його словами, цього року монархія обійдеться британцям у 42 мільйони фунтів стерлінгів (17 мільярдів доларів), що на 39 відсотків менше ніжся 1992 року. Намагаючись вивирати «холодність» реакції королеви на смерть принцеси Діани, Саймон Джинсон відзначив, що саме ця сума подія приписує процес реорганізації інституту монархії.

Зразок для наслідування!

Дружина прем'єр-міністра Туреччини Берн Ілліма висловила своєму чоловікові рішучий протест від імені ас автолюбителя Анкари.

Повторюючись недавно дозволу, пан Ілліма потрапив в «пробку», тому що через місто рукався урядовий автомобіль. Дізнавшись, що асвою аномію її спільно, вона тут же зателефонувала йому по телефонному телефону і в гніві зажадала відповісти — чому він перекриває рух. Глава кабінету спробував аргументувати, заявивши ану на свою скорому. Та теж не розу-

білася і заявила, що у пригоди винна дорожня поліція.

Проте Берн Ілліма, видно, змогла наважитися на своєму, що опосередковано підтверджується відсутністю стучних перешкод у турецькій столиці. Принаймні й на вулицях не перевищують ліміт їде кортеж прем'єра, повідомляє ІТАР-ТАС.

От було б здорово, якби від імені автобілістів Києва асупила дружина пана Пусто-ахтенка! І чому тільки Ілліма Кучма не аодить машину?..

Михайло ВАСИЛАШКО,
«Голос України»

Хмельницький став третім містом в Україні, де рішенням Міжнародної академії інформації (МАІ) відкрито відділення одного з найпрестижніших наукових центрів світу, що об'єднує вчених 66 країн. Президентом відділення обрано академіка, ректора Хмельницького технологічного університету Попільця Радоміра Силіна. До складу президії відділення МАІ увійшов також академік, голова обласдержадміністрації Євген Гусельников.

Відкрито відділення у Хмельницькому не випадково. Вчені ТУІУ на щомосясних світових конгресах засвідчили високий рівень наукових досліджень у цьому навчальному закладі. Чималу роль у підвищенні рейтингу вузу відіграв інформаційно-комп'ютерний центр ТУІУ під керівництвом академіка Віктора Локанюка та досить престижного факультету бізнесу і права, який очолює член-кореспондент МАІ Лідія Торгова.

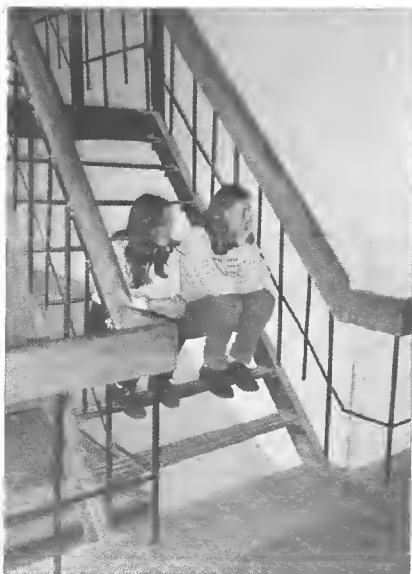
Сьогодні потрапити на цей факультет, хоч і платний, не просто. Бо ж сюди підбирають

Росте еліта в елітарному

найобдарованіших дітей, які завтра стануть біля керма нашої економіки, залучають для проведення занять найкращих фахівців, учених з регіону. Одне слово, на елітарному факультеті росте завтрашня еліта України. І для її становлення чимало докладає сил декан Лідія Торгова. Для більшості студентів вона стала вимогливою матір'ю, старшим товаришем і порадником. Навіть під час літніх канікул декан постійно серед молоді — у будівельних загонах, романтичних походах, на звітних концертах відомого ансамблю «Юність Поділля».

Фото автора.

Хмельницький.

Досвід стає законом, заводи — завізаними

Нарис за листом читача

(Початок на 1-й стор.)

АЛЕ ПЕТРО НЕ ЗНАВ. ТОЖ І СПОКІЙНИМ серцем вирішив до Волгограда, на завод. В одному з кабінетів на його відділення знехотів глянути присланій порожній «на колос». Прочитав: «Одородко Петро Михайлович, інженер». І стрепенувся, і охоче. І запитає: «Це тасом не з тих місць, заїд-д-д-д Терес Шевченко?»

«Оце номер! — подумав Петро. — В документах ясно написано: Вінницька область, а він про річку Смілянський притас!»

А на часом як жива отамо Михайла Одородко, що зі мною воював? З'ясувалося, що так воно і є. — А батько живий? — і закурив, покушав «віноград», і сказав: — Тас от татів родителів — нухом йому земля! — нулись мене, таже порожнього, з оточення він. Життя вратував. За це йому по дрібній відзначити. І тебе з порожніми руками не відпущу!

Одне слово, тас сильно понастило до Петров, що привіз на комбінат машини оці відзначенні деталі — а батькох понастило. Героям стає моїм Петро Одородко! Героям, та не політиком.

приймайте. Досвід великий. Людей знаю. Я тут колись секретарем колгоспної комсомолки був!

А голова мовчию носом крутить, бо райком — проти. Посади лінійку не тільки «жидками» годув. Односельці цюка зиркають: видно, десь сильно прокаввся Петро, що і у tractorистів не беруть!

Мусив піти в Ізюв. Кобила, аби, вики, багіт у руки. І: «Н-но, сукребра!» Він каже «н-но!» коначний, йому каже «н-но!» бригадир, бригадирів — голова, голов — райком, і пішло, і пошло — а го до Леоніда Ілчука. І тільки тому йому вікно не каже «н-но!», бо генеральний, а дарма! Через те людей у державі мають за бидло. Через те і інженер Одородко волисть з ферми на поле гній. Возить і сукре журавні думки: що з тої землі, як ти — нуль! Силу в неї викладає сую, а врожай відішле чужому дильчому. Нема прайору в світ!

Часом гзавував, що ним усе-таки механік, ішов до контори і займагав: дайте роботу за спеціальністю!

А його вже списали. На нього діяли, як на порожнє місце. Відирив спалхував у серці пожежа: ну, сволюго, і нам кожна! Поночі пробрався під вікно дитячого садка, де колгоспне начальство чаркувало з районом та обласним, і безрозмірно «п'ятірне загнувся безмірно у вікно. Та, пробравши ліжку, прискриглася біла смажених поросісти з хрином у шлупі.

Поросю було смаченіе, воно хотіло, аби його з'їли, але через дурного дитячого так і не вступили. І кожнаго не допили. Нехарашо зробив Одородко!

Та й автор не схваляе. Не годиться переводити на курчий шпик революційний порок. Сказав: «Вулиця — зброн пролетарської», тобто йдеться про окремо заводу каменую, то нашімо легковуго замінити її звичайною пегилую? Нехарашо! Після Ставіна алада стала тугоюшка. Замість конторабров вшлупула дурмою за гратати. Визнали Райнепсудисим, клацнули на його зап'ястках наручники, і опинився чоловік у похитку. «Р-301», що в Дніпропетровську. Хай знає, як заважить начальству спокійно їсти поросітку. Замість його воно, начальство, залобикі скрумуло чоловіка.

Правда, професор Блюхін, оглянувши новачка, сказав:

— Цей дильмо втрапив до нас випадково.

У тормі-капери Петро вперше почув слово «дисидент». Так і поволоту хлипали Леоніда Площа, Миколу Платокотина та ще кількох узв'язаних. Виходило, що й Петро — політичний... А він відпочивав од оточених вій і думав над тим, що «за правду» його зривали з нічима.

Тут навіт стронів не дають. Сиди, доки не ліжеш. Дорога на волю — тільки вперед ногам.

На щастя, його там доволі не тримали, перевели до похитку відкритого типу, а звідти і взагалі відпустили з миром додому.

Наш закон на дилло схожий

І знову пішов він поряд з воноу, як і належить колгоспному чоловікові комуністичної зовки. Але тепер він знав, що недовольних цюю зоною багато, вони навколо нього, бо не можна весь Союз сховати до божествен.

А потім почалося те, на що він давно сподівався: алаз у Москві та Києві поминався. А далі й Москва задилена. І це було правильно. А в райцентрах і в селак колишній начальники зосталися на місцях, і цей врадок не вкладав в голі. Тому Петро і далі «керував» кобілою — вже тринадцятий рік. Аж поки одного разу не вичитав у газеті в Україні виписку нова форма діяльності — фермерство.

На ту пору сільраду очолював йому Петра бє особливих зваників наділили «п'ятисельні гектарами полі — а в мене ні так багито реків зовна гній. Тож не змарнувався його скорботна праця! І заворушився хлібороб, і поставив сім'ю на вука, і кредит узав, і придобав техніку, і з'їз в оренду не «п'ятисель гектарів».

У перші роки все в нього крутоско й працювало, а на полі росло, наже з води. Врожай зернових в «п'ятисель центнерів» — це поєст та значити!

За три роки розвинувся і борамі. Два старші сини поїхали кожик на своїй «Таврії» до своїх нових помешкань. Та і собі фермер придбав легковуго, правда, добриче приносив, але так «Волгу». І до власної хати купив своїх-таких меблів — нехай усі багачі, як мають жити українські фермери, ними не думиш зашморг арівніляків!

Проте дилко, що він рапді з Огородковим успіхом. Коли брав землі — смілился, ириутли биді скронь палальми, моалая, у Петра знову да поїхав. А тепер і їм заволилось тихих синів «Волг». Почав відлучати фермер кийких неурозумілий спротив.

Наближалася це одна оєсь — попереду оравка, внесення добрив, сієва. Була напад на державу, але вона за проманий й хліб не розраховувалася. Ісін робітчик? Поїзв на базар залішки серва. Проте чи то дєнь такий набіг неадатний, чи то задріжники стали на сілі, тільки сталося неясно-вірне протидіяння: тільки висловлю претиски, що у фермера немає косового апарата, і отфатривава за це на астрономічну суму в 447 мільйонів.

Він доволів, що продале не крадене і виробив хліб і аперше вивіз на продаж, тож за що його розорють? Не допоможе. Наже рідна алада, українська, але б'є по-кошиному, по-стальніським.

І сє ж іносє об'ясняє.

А тут район «З'їв» голову сільради. Обравли воноу — вчорашнього вчителя Івана Тараненка, мік ітним, Одородковського хрещеника. Коли жер Райліне Одородко дав гроші на дєстєсик кілограмів фарб, на подарунок шкільникам для свят, шкільний город безплатно орав. Але тепер, після такого шпифу?!

Райліне да ногі з'їзні: «таді вже доїть».

А в селі думка одна: чого не в Петра сто гектарів, а в нас по одному чий й по половині?

Притас до райцентру комісія — начальники відділу земельних ресур-

сів Бабенко, перший заступник начальника управління сільського господарства і продовольства Вулик. Разом із сільським керівництвом склали документ, у якому другим пунктом рекомендували «виплатити можливість для забезпечення прохання колективної заяви» на надання мешкальним оєса землі. Це дало сільраді — ні, не правди — можливість зібрати орендавою фермером ділянку і поділити між багачами, тобто по-кошиністичному. А щоб ні Одородко, ні кийкий інший фермер уже ніколи не претендували на ці гектари, їх перенесли із земель запасу у землі населеного пункту: тепер уже не вкусити! І дим зайвий раз довели, що закон нас, наже дилло, кобто довернув, турди й вивило.

Це був це один сталінський удар — прямою наводкою по фермеру.

«Цього року палили мою пшеницю...»

Коли я приїхав до фермера за його листом, він відразу виринули оглядати його вгдла — теперішні й колишні.

Ступили, ширококості, у проскинутій палльим та потім робіт, в драмну вузтві, він правно кермував колісним трактором і розповідав. «А!», — одобротро відгукну на мою зауважених чий його пролетарської вузавки і махнув велічезною «п'ятірне» — кокий палець загубричи із сардельку. Моалая, не варта уваги дрібниць.

— А ось і один з двох моїх кліватів, — у тональності ачуваліши гордість за власну роботу і любов до землі.

На його полі лежали акуратні стожки вимолоченої пшениці. — Зерні в коморі, а солому приору — за каньдєською технологією... А тепер погальною, коли не запереуче, я, по колосодоровалям на випучення у мехі гектарах.

— Оє воно, иолішине фермерське поле. Вілху тут ріт ачмія. Тепер в одному місці він у аилку, уже геть просорюк. У другому стоїть на корелі — торіорий. Не поїт! Ісін завидик буртнам, це стільки поєса. — То по, ота і пропадає? — Атож... А тепер покажу колгоспне поле.

Частина пшеничного лану вимолочена, а частина дотинала на корелі.

— Скопене — моя робота. Маю на іомбкній рисову жинарку, на бере й отакі поєса. То мене й попросили підсобити.

— То чоги він їм увесь лан не шпорує?

— Домовлялися так: мені з лямолоченого — двадесяті відсотків і забезпечують комбайн палльим. Та палльим і пшениці, зерна не дали. То за що я биді техніку?

Забігаючи наперед, сказав: вчєрчє я обієсти фермера приїхав голова колгоспу, кину а сїті напівдєнь пшениці і заїзав: «Годїтьсь!» Фермер торкнув «сардельку» — поєситає суржик. Можна биде розраховуватися з людьми. Погодївсь: «Беру!»

Тоді завтра давай на поле — до молочку. Бо пропадає.

— Дава дїра паллього.

— Уравні будє!

Голова соломе не довершав.

А да биді аїмє! — сказав фермер. — І в мене в кишені вітер гуляє, і в колгоспній касі порожню. Пропава хліб.

І багати тихі ланів, де урожай не зібрав? Пора піти — перша декада жовтня кіньєстєся.

Цього разу поїхав високою дорогою. Петро Михайлович коментував те, що пропалоша перєй очам.

— Оє багаче і насє чоє буріє? То грєчка. Вже немає чоє збирати. А ось — кукурудза бєв кряю.

І справді, стїною стоїть бронзові стебла «корелєні». І, адєстєся, вже бєв поїхав.

Качани повиламували, пєсно, люди з райцентру, а кукурудзани і

Поросю хотіло, аби з'їли його, а «скрумули» чоловіка

Він уважав, що ті завітчини належать йому та його побачковій розпраті, коли вже не те пішло, то ще й цукровому комбінатові. А тут саме нечиста сила принесла у Скоморошки високого партійного достояника, перерийний в обласній вє на виділку. І задовив він у директорову кабінет, неїт писати розпорядження? Набій такий-от завод — одія комплект, «на такий — два комплекти»...

«Тас він же всім відобути розпратив!» — схлищався інженер, проравсь до завітничого кабінету і, будучи безпартійним галушкою, сердито сказав достояникові просто у вічі:

— Нехай спочатку вже бєтько з оточення поравенск повинности, а потім привозить ці комплекти і пише пєсудий! А сьогодні хрін вам у торбу! І я сам трамтовий, іому і скажи чого аби не!

Кожний тут одородковий сімє не сприйняв.

— Ти цього дурня, той, з роботи прийми, — наказав районний «підполк». Во він і не вступив.

І стало інженерове життя, наже в казці: чим далі, тим страшніше. Звинуували чоловіка в неробстві — це був перший сталінський удар і залічки з роботи. Моалая, гуляй Васю. А у «Васі» довє малих синів і вагітна дружина. Хлібонка хочєтєся, а це бєтько — справедливості. То він а відчаю подав на керівництво позов до суду. І на суді довів, що є прегульник. Ще й, знаючи, звідки в його прикрюток його ростутє, виголосила таку тєраду: «Лїби моє воля, то я половину комуністє поставиш биде до суду».

Знісно, зморозна дурниною, бо і серед комуністє було чимало порядних людей.

Інженера поновили на поєса, а він одразу — знову в сїлі. А на провадніи каєвав так: «Прийде час, і побудєтєся він портфєліє, і партикєти не поможуть!»

Відгоди Петра на жодний поєса доного не тримав: небагатовіддєний. Не рад замислюватися: та неже він в одия дєвє втратив і знання, і досвід, і долот? Довелося їхати до рідної Полювки.

Прийшов до голови колгоспу:

Що, якщо вилучити сільськогосподарські ресурси?

в змилу, мабуть, так підле... А ось селяншиківе поле. «Вріль!» поналима, а чорне лемчівка стирить на всі боки. Що з такою робити буде? А зачепи! Відкаємо до мотуа другого поля, де нещодавно теж росла соняшник. Оцініть різню!

Різню бачи величезна: жодного шатка. Зріпані на рівні ґрунту, соняшники жаліють потрохенькі на дрібні фрагменти.

— Приорю — і будуть полого добрірава.

— Але ж цього, мабуть, мало. — Воно то так, але... і тут він розповів про ще один сільський удар. Восени фермер вніс авіаміну селітру в рілля. А взагалі на всі підготовчі роботи на огії пішовітні гектарів уловив шість тисяч гривень. А ванику, як чітчані вже відомо, землю забрали. Огородючого посадов до суду з вимогою до сільради підняти витрати. Арбітражний суд підтвердив претензії фінки на шість тисяч гривень, не визнавши факту внесення добрив. Бо у фермера немає документів на придбання селітри. А де ж вони візьмуться, коли Огородючого зробив з голого Власовим бартер: він колгоспній для роботи поставив соломку, за що колгосп дав фермеру десять тонн селітри? Є свідки. Але суд цього не врахував, от і вийшло, що Петро Михайлович безплатно уловив чужі поля, а уловити снос за повою нормою бракує копійки — розорили!

Мні сиділи в холодній хаті, і фермер чіпав мене борщем, який зварили. І коли я запитав, чому це не видно його дружини, скрупуло, приховуючи ущемлене самолюбство, відповів:

— Посварився. Черев розпор. Кажі: киди, що землі! А як я її покину? Та Нади довго але не держув... Про сина не питаю. Зрозуміло, що батькові негаразди і на них вилити. Було гірко за цього великого і сильного чоловіка, який не відється черев те, що когось не до смачу його чина та сумління робота на власній ниві.

— Цього року палили моє пшеницю, — сказав після мовчанки. — Думали, що вона у валках — і підпалили. Але то було просто солома. Бо в моєго комбайна нема копуюча... А це хтось бовкнув голові сільради, — веде далі, — значе я повинна сходи бурини дуетом. Здіяння глас, викладає комісію, буа великий рогаго.

— Для чого він в дуетом користується?

— Я не користуєся... в мене його не було! Та й він в когю мене. Тому комісія вилучує голови не підтвердила. Та хіба то вперше? Якось Таранковий здолався, що в нашому ставку дохве риба і саме через те, що я постави бочку з-під отрутохімичів. І знову комісія... Знову дарма. Бо в мене, я бачю, нема і риба жива, здорова. Ось асти, складені обом комісіям — читайте.

Документи підтвердили сказане фермером.

— Що за голова вас так не любить?

— Не він сам — разом з районом

начальством.

— Та за що?

— Тільки за те, що я фермер. Не вірите? Показу в акцію... Чи до мене пропуск хлосчана — теж з фермерського племені. Поговоріть з ним!

Колективна оборона загартованих бюрократів

Уся біда двадцятишосьмирічного уродженця Попівки Віталія Юрченка полягає в тому, що він, син дипломатичних спеціалістів сільського господарства, це п'ять років тому загартувався багачем стати фермером. Але тоді йому в Смілі резонно зауважили, що фермерство — хліб незелений, потрібні неабиякі фінанси та інтелектуальні зусилля. Порадили для початку здобути спеціальну освіту.

Виповнивши зовязок у листопаді 1995 року закінчив радгосп-технікум, здобув звання «майстер сільськогосподарської виробництва (фермер)». За цей час Віталій спромігся придбати трактор.

Саме у Смілі засідала конкурсна комісія за добору багачоких статі фермерами. Вона рекомендувала райдержадміністрації дати Юрченку ділянку на землях запаса Санжарського сільради, а також і пропонує.

Що тут почалося! Голова сільради Ткаченко на заві Юрченка написав відмову. Мовляв, і без тебе вистачає заяв на фермерство від мешканців села, де тебе не було неправа. Минає рік. Віталій ходить по кабінетах, веде ділове листування, а в проміжках між цими дурними клопотами заробляє на московських булвах коштів на сільгоспремента. Він сподівається на справедливість і здоровий глузд керівництва.

1996 рік приніс йому нову відмову, цього разу сесії сільради. Вмотивовано її тим, що господарство переходить на контролю-меліоративну систему, у зв'язку з чим землі запаса мають вилучатися з інтенсивного використання. І це теж було неправа.

Начальник сільгоспконтролю області О. Гужинський у листі підштовпує районне керівництво до дії: «Районна рада вправі вирішити питання Юрченка позитивно без погодження з місцевим відомством». Проте і це не допомагає. Голова райдержадміністрації Б. Тарара повідомляє, що рішенням сесії райради Юрченку відмовлено у зв'язку з використанням даної земельної ділянки під розширення підсобних господарств жителів Санжарщини. Як бачите, це вже третя причина. І теж неправдива. Бо в березні вже 1997 року начальник райсільгоспконтролю Ю. Малавчику повідомив, що за рік після рішення сесії райради не надійшло жодної заяви від мешканців села на розширення підсобних господарств, та й сільрада не подавала заяви на проект відведення.

У квітні сесія райради вдруге погодувала проект надання землі Юрченку, хоч, як повідомив начальник селі, селіти із зони радіоактивного забруднення, субсидії, ліквідації, а чи застрахувати фірму, прописати, перестракувати автомобіль — багатоглибинні аби в багатоглибинній «спрості». Черга — умова для розробки корупції. Зрозуміло, що люди не хочуть грубо принижувати її підстави. Тим часом є чимало осіб, яким законний паспорт чи довідку про стан сім'ї принести до дому або на роботу після першого дзвінка!

віддаю земельні ресурси О. Бабенко, за сільрадою налічується 79,5 га земель запаса, в тому числі 20,9 га рілля, які використовують колгоспи.

Що ж виходить? Колгоспи вже нездатні по-справжньому функціонувати, але жадоба сидіти на землі акнайшпирше в них зостається. Інших господарів пораділа робота в банкі, вони не хочуть, а сільради з райрадою чих нехаляві успішно підтримують. Треба думати, не без певного інтересу. Та й ні може бути по-іншому, поки риба вилудить колишніх. Тому молодий хлібороб, спеціально підготовлений державою, третій рік не в змозі пробити оборону загартованих бюрократів.

Кого підтримує влада?

Можливо, маючи звичку працювати підтримувати, Огородючого вміщує в своїй психічній камері і причини власної нещастя? — подумалося. Тому напівжартома запитав:

— Часом Володя, ваш наймійшій, не називав вас експлуататором?

— Саша, чорно, і похитавши фермер, — коли я загадав синової доктору по господарству, він з докором сказав: «Я працюю на тебе, татю! Виходить, працювати поряд з батьком — це діловий під хвіст. Комуністичне виховання!... Комунізм, похитав великою курчюрою головою. — Може, вам когось із людей, які ділять зі мною чорний фермерський хліб, покликати?»

— Та ось, — кажу, — старий чоловік лубується біля гусиничного. Попрости його підійти.

Механізатор Чичкаленко довго служив у війську, але п'ятинадцять літ не пенсії, живе в райцентрі з великою родиною, але по сусідству з фермером придбав дачу. Разом працюють третій рік.

— Ця робота дає можливість мені, — сказав Володимир Ювонч, тримати рілля живістю. Таріа наварилася, в заробка десять мішків гречки. — проса, сімнадцять — пшениці, двадцять п'ять — ячменю. Цього року буде ще й олія. Коли мені треба трактора чи машини — Михайлович завжди дає, у разі потреби ще і сам плече підставить... Один час я наймався до колгоспу — там за роботу платили пудами, а тут — центнерами.

На фермерському полі сім'ї вибирали і очиняла підкопані бурки. Ганна Іванівна Гайдар сказала:

— Сім'ю доглядоме гектар корени. Петро платить так: півтонни ячменю і нічим мішків пшениці. В колгоспі легше працювати, бо копас комбайна, але і оплата значно менша. Та же ж треба під докостіти. Тож я і мої діти задоволені.

Огородючого розумію, що в ньому є порівняно його оплату праці в колгоспі, і зауважила:

— Я оплачую людям роботу, не озираючись на колгосп, а з огляду на те, чого то робота варт.

Ні, Петро Михайлович на сільськогосподарську глиту не схожий. А воно й так подумати: навіщо шукателі справедливості у світі, пладоти кривду на своєму подвір'ї?

У сільраді зустріли підписи символічний молодий зузав. Дізнавшись про предмет зацікавленості журналіста, голова сказав, що він не проти фермерства, але Огородючого — довгий господар, не дотримується сім'яних, користується дуетом, останнім часом не допомагає школі, та й узагалі Петро Михайлович — пізафренік, що це має довідку. Нахваляється стати в селі директором. Тому ладі настроєні проти нього, і сільрада не може цього не врахувати.

Загнана мова про добірава, і голова сказав, наче їх фермер украв у колгосп.

Було незручно за послову особу, яка не дотримується правил, за яким людину називають злодієм після того, як це доведе суд. Тут же суду не було, позову — теж. Значить, не було й потеребілого... Та й щодо підсудного закорючання фермера кравце було б йому помічати. Хоча б з огляду на те, що понереда влада, сама хвора на параною, намагалася й кращих людей представляти іскиху. Для чого повторювати помилки минулого?

Оліе вималювалося цілком опукло: не тим фермер для влади поганий, що хворий, недовідчений чи скупий, а тим, чи він фермер, тобто господар, представник середнього класу, захисник нового ладу, а також що він належить до команди, яка похоропить порядки епохи, що зосталася у минулому.

А ось ж з головою можна погодитися, що Огородючого часом нестримний на наик, чим настроєно проти себе. Так, він незручний для спілкування з вихованими на Ідеях Леніна-Сталіна, не завжди має власну думку, а загалом шкідливий людський доль, як відомо, чужим думкам взагалі не терпіли.

Коли я дуже обережно, обминаючи гострі кути, переповідав фермеру зміст розмови в сільрад, глибокий зморшок його обличчя став чорним трагічним бороздом. Він поразу зривався з місця й вигукнував: «Як мені аажко!.. Як мене дістали ці комуніки!.. Та в чобіт купити не можу!.. Ні, годі з мене! Продаю заптажінку і подаю до суду!..»

— А хто допоможе фермерам України? — спитав я у простір, бо більше не було в когю.

Мені не треба поміч! — запропонував Петро Михайлович. — Мені потрібна справедливість! Влада має зробити вибір між п'ятими і бідними утримувачами та між твєреми і явдиним правдивниками. П'ятих і бідних треба лікувати і підтримувати. А твєреих і мішків — їх у нас більшість! — треба навчати і давати їм можливість працювати. Мні здатні нагородити не тільки Україну, а й під цілі світу. Нехай нім тільки не заважають.

Я вірю ділам і словам фермера Петра Огородючка.

Борис СИДОРЕНКО.

Попівка
Смілянського району
Черкаської області.

Сердита пропозиція

Украв мій час? По бущегарні!

Якщо мешканця Черва переконати в «власності» підприємства до «недорозуміння» капіталізму, значить, це колись потрібно.

Є такє поняття — державний сервіс. Державні потреби робити, держава формє, адже в державі, сиріч авторитет. І що ми бачимо? Сирізь черва у ДА, паспортні слова, жеку, на митниці. У людей посто до крадуть їх власний час. Ситуація ускладнюється тим, що державні

службовці за крадіку часу не несуть ніякої відповідальності. У жодному злішті показник «чегар» не фігурує. Більше того, підсудом службовців зацікавлені в її існуванні. Це відкриває завбільку можливість отримати певні «відкриття» за квіттев «сервіс» людини в черзі. А в відкриттєм працювати зручно в режимі тиску черги. Грош легко обривати («Ой це один такій, як ви...»). Для звичайної людини отримати паспорт, направлення на пере-

Крадію часу громади має бути великий інтерес. Причому, доцільно створити й «черговий телефон», куди можна звернутися або висловити снос незадоволення, або ж подякувати за державний сервіс. А власного цього виступу так достатньо, лише трохи аналізу, щоб спрорноувати, а отже й запобігти будь-якій чегарі.

Р. ЛЕЩЕНКО.

Рівненська область.

ВОРОТА В КАЇВ

Не як монарх,
що в нічній покаянній
В Каноссу повз дорогою раба,—
Іду, розкутий,
у престольний Канів
Поблизти холмського горба.
Пора стоїть,
рамамина і погінна.
Тарас, урівень з сонцем на скалі,
Возносить у мені
козачку гідність
Господаря
праотчої землі.
Ще манить звичка —
власти на коліна.
А він гримить,
немов пророк Ілля:
«Учись ходити, нарешті,
як людина,
Бо це такі
одні твої земля!»
І я встаю,
толочений віками,
Але не вбитий
в корені
мечем!
І відчиня мені ворота
в Канів
Тарас
державним,
золотим ключем.

ТРЕПІ

Знову чорне вивели на біле,
Біле — заплювали в чорноту.
Піки одне одному набили
За своєю! За правдою! За — святу!!!
Спогадали рани і зарубки.
Виставили кожного борги —
І вважали зводити поразкуми,
Рівно наминаючи боки.
Докін їм мечі кували раби.
На тризуби — молоти і серпи,
Трепті загрозбу рвали й крали
Від ракет, ікон — і до сапи.
Трепті підкаляли знизу хмизу,
Зводили, як безвіз — у лоби:
— А отам — колишній біологіза,
А отам — телепрішні.
Лови! —
І ловили, і трощили ярки
Шелепи, заводи і горшки.
А тим часом трепі —
Надбале горбамі за піки.
Раптом спогадали про Україну.
Глянули — руками розвели:
— Хто ж це нам лобви горшки і спини,
Хто ж це нашу хату розвалив?! —
І шукають лютими очима
Ворогів нових
за три межі.

А тим часом трепі
за плечима
Ділять між собою баричи.

ШАРЖ

У гниблій час
глобального безплуду,
Коли посуха жалить, як змія, —
Нікчема
промалетійського заводу
На глум і грійх халопного народу
Забрався на трон
власі і всея.
Він п'яно бродить у паєстіх думних
Між казнокрадім і новий пера,
Зухвалій зростом
і убогий духом, —
Бездарний шарж Нерона і Петра.
Коли йому,
оборолему у луці,
Сам патріарх облизав уста, —
Пересернувся в домовий Пушкін
І Володимир ошунств хреста.
Коли у храм упався,
огато
Добрався посуху наванням,
З іконою ослухався Бога Мати,
Вид нього затупились немовля,
І тьма несвітня демоном звелася,
Згадуючи аміт лампадки і свічки.
І тільки очі всерпопрітні Спаса
Вважали огнем
улерше за віки.
На троні перелюбства і лукавства,

БОРИС ОЛІЙНИК

3 нових поезій

Немов на тімті Лисій Горі,
Бісвітню п'є за упокій словяства, —
і в чашах крові із сирково горить.
Облбиті жовбою обергати очі.
Двогалий вирод на ода осіп.
І хам заморський ошало топче
Хрещені душі і священний хліб.
Чи громадянство побудуєсь честі?
Чи з волі безтоварних чоловік
Чекас в норах Другого Пришестя,
Яке розсудити мертвих і живих?
Егей, сусідко, дочкаєш чуда
Заки тебе ще до Страшного Суду
Зведе за сівту п'яний ботокуда,
А поеті — нас...

Погудуай хороснохко:
А може, й справді перед судним днем
Послати хлопців батька Доросенко,
Щоб твій чертог очистили вогнем?
Щоб ми, зазвичай, сіпю за тобою
Не забрили овечью юрбою
В нову кошару,
де тебе до шкурки
Уже обстригли,
і задувають в натурі.
Озвись, нарешті, з темної облоти.
Подай свій глас: чи ти жива, небого?

Бо, не доклакавши твого глаголу,
Уже і Спас триговиться за висот:
«Коли мовчати, як пуста гола,
То, взагалі, чи є ще там... ирод?»

МАРШ ПІДОТ КОЛОНИ

Де ви днесь, панове коммунтант*
Видатні міняйлі пранпрор?
На яку адресу вам писати,
Між яких ловити коммунтант?
Кажуть, в радикалах трають нерви,
Коли ви, впадаючки у шал,
Пієте натхненно
«Ше не вмерла»,
Як учора —
«Інтернаціональ».
Кажуть, він тепер б'єте поклони
Так же ревію, як у ті часи
Били у церквах свята ікони
І сукалі дүл в небесі.
Гей, пильнуйте, хлопці-радикали —
В коммунтантів незмінна суть:
Нас вони учора
продавали,
Вас вони узавтра
продадуть.
Спогадаймо пору забутоїтуні,
Як вони в серпневу зорепадь
Обмінjali зірку п'ятикутню
На місяця в колоні нумер п'яті.

І вони ж, як лйде до порубу, —
Не змигнувши оком, без сум'ят
Обмінють вашого тризуба
На місяця в колоні нумер п'яті.
Голубаво-жовті і червоні,
Чуєте: п'ді маршіє перетуд
Коммунтант* п'іоті колони,
Продавати весело туби!
І пильняши заслорозови чари,
Як тоді, в серпневу зорепадь,
Іх вітають радо яничари, —
Запасні колони нумер п'яті!

А тепер — хором:
«Голубаво-жовті і червоні,
Чуєте: п'ді маршіє перетуд
Коммунтант* п'іоті колони
З яничарми наперерегоні
Україну на торти ведуть!»

СОН

Балала
Зайшов сон, як у чужі палати, —
і вканопаю засяк, як дини.
Стоїть жива, іде динська хата,
Яка згоріла в кратері війни.
— Ти хто сий? — спитала мене хата.
— Яким це вітром на поріг забрав? —

* Термін походить від «комуніст» і
«мунити, себто — переверегти».

ТРИПТИХ

Вітер шугнув за пазуку —
Лоскотіло під трупками.
Чайкою стала запілка,
Чирчир звелась крильми.
Вітер шепнув:
«Заїгаймо!
Поговір — лийо з ним!
Завис: шовні притану
Тужити за тим... одним.
Охнула неутішно:
«Змилюся! — не маю.
Я б же до иого й пітию —
Через степино і терні!»
Впала на труди коси,
Чорні, немов журба.
«Думалось... не збулось».

Сплинула:
«Не судба.
Зорі ж, мов сфискіє гривні!
Тихше — законний спить.
Ти хоч до перших півнів,
Вітре, зі мною посидь».

II

Вітер шугнув від пахви
І перебїг гурлами.
Стає сорочка птахом,
Руки знялись крильми.
Вітер шепнув:
«Лістко!
Тут недалеко... мить.
Ти ж за б'отима
Тужити із юних літ.
Важко зійшлося надбрі'я.
Вирвалось на жаку:
«Господи, як любив я...
Як я б любію!
Тільки ж — не довлося.
Винні, мубуть, оба.
Думалось... не збулось.
Сталося... не судба.
Тихше, посулилі діти
Вірна дружини спить.
Ти ж хоч на дрібку миті,
Вітре, зі мною посидь».

III

Зорі — немов лампади.
Місянь пливуть на спад.
Тільки —
через ледву —
Двоє в жері не сіпять.
Б'ються крильми шочоні
В квітні свої судби.
Вітер в кушах ретоне:
«Мутсье,
коли — раби! —
а а а

Чи журавки
ячать,
чи туюк загучав —
Щось кичить чи тужить
чайно?
Я на берег
примчав...
Та мустельний
причал,
Та холодний
причал,
Мов
крижано.
Очужію
стою

У зми
на краю, —
За крилаткою
осінь куртиче...
Хтось в колотнім
гаю
Кличе долю
мою, —
Кличе
тоскино,
Та все
недокличе.
Чи спиткуєсь
в корках,
Що не встиг
до начал,
Чи то крила
погали
на силі?...
Думав — квіт
обвична...
А мені
на причал
Опустелись
віхоли
сиви.

Як немає
счаги
Повернуть
не рути,
То хоч пісню —
до неї,
Хоч — пісню...
Прислукаюсь:
дуна
Ледзе-ль
долина:
«Пізно,
голубе...
Ладо мій, —
пізно...»

І придиалась підслівувато
У двос вікон з п'ід острішка брів.
З-за спини острах виловлю волохато.
І здогад палани стиснув крижани:
«Колі вже кличе з потогбічка хата,
То, певно, знаєш, обзиратись і мені.
— Ні з місця! — тріюно замахнувся ясен. —
Тобі отут стоїти сто віків,
Допоки всьому світу не роз'ясниш,
Куди ти нас, обурених, завів!
Ні, це не хата — тільки сон про хату.
І у змислю замок придивав
Того, хто пласав поїти на страту,
І нашу хату внаоруч спалив.
Тепер він — знаний патріот у краї.
Подієкують, що шинка немала.
Він каже, що пішов у поліаї,
Авік України вільного була.

Отак ти нас збудував, козаче!
Тепер нами править чоловік,
По кому не одна в'язниця плаче,
А він ретоне сергд чоловік.
... Це ж ти волав:
«За село — до загину!»

І ми пішли. І — вернулися у кут.
Ми хочем, щоб не вмерла Україна,
Так українці ж, волохото, мруть!
То ж це твої проводили і провів?
Чи мріють, доки згинемо, як тла,
Щоб потому українці пройди
Посили наші зоблені полі?
Це ж ти гукав: «Рятуюмо ріану мову!»
А що з ті з нею, гаспиде, винини,
Чужих словес накидавши полови
І меслов'яньським духом оксквернив?
Це ж і твоєї вченої принуки
Таде веруть сучасні писарі,
Що вже не тільки діл свого онука. —
Синів не розуміють матери.
То як ти мислиш будувать Єлнуку,
Коли — на глум і ітву сміхачів —
Ми скоро мік собову в Україні
Балакаміть... через тлумачів!
Ти ошукав нас...

І допоки правди
Не мизволиці із окаянних уст,
Ще триста літ стоятимеш отут
Закам'янілим обеліскон зраді!

... І ВІДНІЙ БІЙ

На судний виклик:
«Доб'єр'є!»
За честь і линаєрські права
По краді Нетривайлі палеру
В двобої сходяться слова.
За ними — вибір из відпалут:
Стилет, кінжал чи пістолет.
Між ними — в роковим квадраті —
За свідка і суддо — поет.
Він хоче звестися на правом,
Як жерць — на діл маріетого слаг.
Він нахлипка ганьбу — лукавим
І славу — праведним словам.
Та в мить, як зйідуться на пругі
І розпочнуть слова двобої, —
У нього ж першого —
і друзі,

І — недрути
іженуть набій.
... Колі ж утихне поле бранне,
Слова,
важнухнішні дивині,
Побачать, як наїй же грані
Стобть поет при знамні.
І тільки небоні одному
Відома тая земля,
Що пед двобої у нім самому,
Допоки світу — не мина.
І знов до линаєрського герію —
За честь і правду, і права —
У третинній одній серіа
В двобої сходяться слова.

ОСІНЬ

Стоїть в одинокій задумі делека.
Обчм він замислились, гречний колего?
Ще рано, колего. Ще в розповіді літа.
Ще серпень не править від осені мита.
Вона йому золоту тиче в долоні,
Та він невадустно стоїть на кордоні.
«Ще рано, — він каже, — Кордон на замкові.
Скочай байка: стоїмо на законі».
То що ж ви, колего, так рано збиралесь?
Ще вашим синям доскоку не літало,
Я довго переднім ходив на відату.
Вітнини мій учень вестиме вату.
А я вже останнім нестиму покуту,
Щоб тхось не відбівся від рідиного турту.
А я вже по-батьківськи тихо простежу,
Щоб тхось на чужу не сподобався стежку.

Жарт номера

СЕЙЧАС ОЧЕНЬ СУДЬБОНОСНОЕ
И ПЕРЕЛОМНОЕ
ВРЕМЯ!

Малюнок Анатолія Андрєва, ДІНАУ-Україном.

Неофіційні вісті з владних структур

Верховна Рада

Найближче на розгляд проєкт доповнення до Закону України «Про місцеве самоврядування». В його груді депутати внесли пропозицію надавати право обласним та районним радам народних депутатів встановлювати не тільки місцевий час, а й місцеве літочислення.

Державна податкова адміністрація (ДПА)

У рамках державної програми «Головні бухгалтерії — державний податковий адміністрації» проведено акцію під назвою «Квартальний звіт за 3 місяці 1997 року». Акція завершилася 25 жовтня. В її ході досягнуто рекорду щодо обсягу зланих документів. ДПА зазначає, що акція надала можливість постійним учасникам домогтися нових рекордів.

Держтелерадіо

Закінчившись до кампанії підтримки вітчизняного товарознавства, комітет розглядає перспективний план відвідування підприємств вітчизняного виробництва. Зап-

лановано випустити багатосерійний телесеріал фільми «Донецьк», «Дніпропетровськ», «Хата-лі» — конотопська депутатка та інші, які, на думку факхівців, витягнені з телекамери сумнозвісних серіалів на зразок «Санта-Барбара», «Доллусу», «Уокера» — тельський режисерка тощо.

Міністерство АПК

Заплановано на 25 жовтня закриття музичного фестивалю «Пори року», присвяченого сезону збирання цукрових буряків, перенесено керівним міністерства, як і кінцеві сезону бурякозбирання, на 20 грудня. Фінальний концерт вже отримав назву «Ой, сніг, сніжок...».

Держкабінет

Головним управлінням житлово-комунального господарства в рамках підготовки до опалювального сезону 1997-98 року буде проведено науково-практичну конференцію «Альтернативні джерела опалення та освітлення квартир». Організатори запрошують всіх власників квартир взяти участь у конференції.

Микола БУТЧОКО.

Пародія

Приборкання слов'янів

Чи ти знаєш я, що вай слівот?
Вас відірвася раніше години?
Вертайте їх!
О сламенітос, недружні мої...

Олександр ПІДСУХ.

Поети з такі, як я — не співають,
А є зборюються і слезачі,
Від них до мене слівоті летять,
Я голуби, бува, тіхотять з лачі.
Ті слівоті і випишотує в мені,
І черте те не могу мовити слівоті,
Гаркотять в чері рими чотирі.
Ну, як мені тут вірші не писати!
Одні померли, а в мені живуть,
Другі живуть, давно в мені померли.
І рими і думи у остигнутої пуги
Щоразу проковтасю, неле ледарю.
Себе на думи все частіш доваю:
Так могу стати цинічним ходчим.
Хоч вас, невиспавших слівотів, люблю,
— Вертайтесь до неспути на дучу.

Володимир СЕМЕНО.

Грає сурма сало

Не всі знають, що в теперішній армії сурми кваліфікуються лише за двома ознаками: тривалості звучання. Щодо тривалості, то тут аніше аніше: пролунає такий сигнал — береш зброю, покідає зброя і виходиш туди, куди тобі наказано командиром.

Закінчили команди — то зовсім інше. Проникли вони у військдо за часів пролетарських пристеріж, коли яхніє політруку чи заплоті подавав гасло про стівування прополідату, знесходження класового ворога, інтерпретували команду найбільшому сусудіти. Ті закінчили сурми, треба сказати, добріше вшехліди напоуми воювати, отож на деку з них з роками вні угаділ перестав реагувати. А як перестав, так забули у військдо і про внутрішнього ворога, і про інтернаціональний обов'язок, і ще про дешо.

Але про саму сурму не забули. Та й забути не могли — бо то такі діла, як кажі іши ротний старшина, якому тільки дай привіт, то зкрутились, що на танчик.

Треба до сурми тільки добре прислухатися. Ось вам ніхко небуденних сурм, які рясно приналежать реформі й нового війська, приналежать рішій армії ватажним штабним, від-

правимо рішому флоту свіжій овочі і фрукт, внаслідок допосади зумовим частиним засити танкоходимо та веродером, економічно на транспорті — і продовжимо політ нашик Повітряний сил...

Вони зазвичай лунують з КПП:
— Рядовий Свистірок! Мерщій на вихід: родичі прихали!

І мчить написаний, у чоботках на босу ногу, Свистірок на той кінці, щоб спитерат А за ним нерідко і взлозний поспішає, і ретийний гарно триває не сплатили. Бо привнесу родичі своєму воювати не лише теплого сестра, а й якась там сім'я для ичного ахування, але й тутенського слюдра.

Особливо на свята. На свята ті сигнали з КПП лунують частіше і солодше, мов весільна музика:

Чуєш, сурми заради!
Родич сал привіт!
Що й казати, до такої сурми хіба що глухий залишиться байдужим.

Грав КИДРУК.

Не чути...

Учитель на уроці запитує учня, що сидить на останній парті:

— Петю, скажи, що таке іменник?

— Що-о-о, — тягне Петя.

— Відповідай на запитання: що таке іменник?

— Що він там каже, сиди не чути: ось іайт — сьайте тут.

Учитель сів за парту. Петро відійшов до стоу учителя і:

— Олексію Івановичу, в старшій класі вчавше до моєї мами?

— Що? — вигукнув учитель.

— Кажу, що всі вчавше коїдте до моєї мами?

— Що ти таке кажеш? — учитель аж підскочив.

— От бачите, я ж казав, що туди не чути.

Записав

Василь ХАРЧЕННИЙ.

Демократія

Рецидивіст Пикобійніс мало не плавав з відва. Аджж, усе було так чудово, ніби по маслу. Навіть дурпача сіфа від пройшов, аж какуть, без жодної законки. І рангом, коли купа грошей була вже у лаві, справді клята сигналізація. Та якби Пикобійніс рвонув ліворуч, то неспевно б устиг накупити п'ятих. Але чомусь потягло його праворуч... Ох-ох-ох...

І от тепершні наші: начальники, мляуці від інструмента, викладає на стіл з валізи речодки — інсталяції, відмінники і кляті, шоб вони згоріли, гроші...

— Що не так, громадянино Пикобійніс! — загарає начальник, поклавши валізоту накупі на купу новосіньких купюр.

— Гроші, — похмуро прокоментував Пикобійніс, навіть не зреагувавши на бляхотирське перекручення свого прізвища.

— Які гроші? — аж зойкнув начальник.

— Великі гроші, — прохрипів рецидивіст.

— Сам бачу, що великі. Але звичайно!

Пикобійнісові закортіло відповісти начальникові скитими лаконічними й сурто професійними чоловічими словами, але довжя сьогодні відрізе втрутила в його життя, вклавши у тремтіль вуста зложити набганіснене слово — мо!

Начальник заціпенів від несподіванки, а Пикобійніс від діли, мов за гіпнозоловацією.

— Панове, ті гроші — гонорар за кинугу, яку я написав про часи перебування й вистав на злоді...

на, шановний товаришу демократе! Помилочка, знаєте...

Коли діврі за Пикобійнісовим зачинилися, начальник вибухнув слезінням, грином несдобним, спримуванням, весь свій гнів на ісдолугу голову лейтенанта:

— Кого ти мені привів! Ти шо, хочеш посварити Україну з усім, так би мовити, цивілізованим суспільством?

— Так його той, майже на місці злочину! — мляво відбивався лейтенант.

— Затанте на все життя, лейтенант! — ще гучніше заволає начальник.

— Пина без поди, м'яса без кисток та капіталізму буде криміналь не буває! Як вже втомився всім вам втовкмачувати, що нині найголовніше — боротьба за організованого злочинності! А ви заробітате якнісь лопін-демократи.

Мерщій викомзуйте операцію «Істи руки» і тільки наважате повернутися з руками порожніми!

Видалочив з дверей, лейтенант мало не збів з ніг мультотного Пикобійніса, який, мурчачий від остінного сонця, відважувався на ганку від шойно пережитого. Лейтенант чоті, немов антена радіолокатора, намацав щіль і несамовито рвонув до тіток, котрі торгували на ролі вареного кукурдзю.

Пикобійніс не йняв віри, що мляосний усепоганяючий жак уже десь позаву. Його аналітичний розум післямво розкладав «до політичак» усі деталі жалівної пригоди, адж дати об'єктивну професійну оцінку всьому, що сталося. От його внутрішній комп'ютер закінчив роботу, і в голові, немов на екрані монітора, з'явився результат.

Який благословенний прекрасний час, — поворушив губами новітній «демократ». — Раніше, бувало, за десять рублів прибулки до зарплати, громадянин начальник десять років без пани міг прижити! А нині... Справжнімих чоті! І все закінчило, і раїснесний, — солодко пошнурив заспокоєний, — демократії...

Юрій ВОЛЫШАК.

Оголошення

Сьогодні о 17.15 відбудеться сонячне зьєднання. Для пенсіонерів в пестерві БВВ буде спеціальний ранковий сеанс.

Будет.

Виявляємося втрачені трудові книжки зі слів оповіда. Оплата віл стажу.

Продовжається спецпериш: «Спокієние життя», простий і надійний у користування. Один кінець мішного шпалату прикріплюється до хворого зуба, другий — до зап'ясть руки. У разі різкого руху в напрямі дружини з метою заваляти удар зуб вірнімається. Добромом хахратні корі. З трикутником прохання не турбувати.

Команда «альфа» буде «альфа»-плани.

Час здійснення планів — час «ікс».

Боксер Джек цікавиться сучкою Ліндою. Ліндою не треба.

Богуслав Рабінювич зустрінеється з Самуїлом Івановим у рамках національного чемпіонату Киргизії.

Гарно переносимо добрих, веселих, красивих. Можна частини.

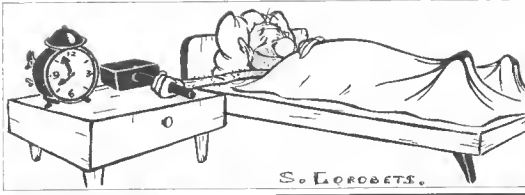
Витрати наклані першої свіжості. Європеїська яксть.

Смійші жарті. Дорого.

Спеціальний пілотноий пристрій для підлітку з нижньої частини у верхню.

Продастесь склянка бредлі (був у вжитку). Ше теплий.

Вистот ГЛУШЕНКО.

Стрес

Винишот так, шо не поїдав Гринь в далекій ріці. І всьому селу на віку.

Він отримав стрес.

Бог застав Гринь свою Гану.

Ворогам на сміх.

Аж з суселом, із Іваном, Вигворала гріх.

Ганю мову відібрав —

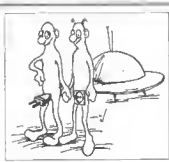
Вигворав Іван.

Шоб з халепи вілши вдало.

В нього вітний план.

— Де ти був?

Ми зачепились, Раноко надворі,

Маркс казав, шоб ми еднались.

Як пролетарі...

Ми тайком від демократів, Від лопей з СБ

Зібрався в твоїй хаті

Тож питаю честь-по-честі

Розкажі мені: Кули плеші ти, нереші? З Марксом ти чи ні? Гринь із Марксом не во-дился.

Хоч був пролетар, Тоду в Ганю загорілись

Поміжніх дістор

У Івана ж, У Івана ж,

Враз відкрився рот,

Бо одержав зліва й справа

Хук і перекот.

То мораль вам всім відомо.

Безперечної факт: З'єднався у себе вдома

Пролетаріат!

Анатолій ДЯДЮНО.

Мал. Борис РІВЧУНА.

Інформація про 5-й випуск акцій Полтавського акціонерного банку «Полтава-банк»

Характеристика вмістаних

Полтавський акціонерний банк «Полтава-банк», код ЗКПО 09807595.
Місцезаходження: Україна, 314020, Полтава, вул. Паризької Комуні, 40-а.

Полтавський акціонерний банк «Полтава-банк» перетворений Національним банком України 18 листопада 1994 року із статутним фондом 18 100 000 000 карбованців. Банк є правонаступником Полтавського номерного банку «Полтава-банк», який засновано в березні 1990 року. В даний час банк — акціонерне товариство відкритого типу.

Акціонери банку є понад 60 юридичних осіб, які посідають чільне місце в економіці регіону, та близько 3000 фізичних осіб.

Банк провів чотири емісії акцій, які зареєстровано Міністерством фінансів України та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Перша емісія простих іменних акцій була оголошена згідно з рішенням загальних зборів учасників (протокол № 8 від 31 травня 1993 року) на загальну суму 1 100 000 000 карбованців. Підписи на акції здійснювалися з 1 липня по 1 листопада 1993 року. За наслідками випуску акцій орґанізм самодієто по реструктуризації випуску цінних паперів Міністерства фінансів України від 17 грудня 1993 року № 300/1/93.

Друга емісія простих іменних акцій обсягом 17 000 000 000 карбованців була оголошена згідно з рішенням загальних зборів акціонерів (протокол № 1 від 28 вересня 1993 року) і здійснювалася з 20 грудня 1993 року по 20 червня 1994 року. Свідцтво по реструктуризації випуску акцій Міністерства фінансів України від 20 квітня 1995 року за № 169/1/95.

Третя емісія простих іменних акцій обсягом 95 900 000 000 карбованців та привілеєваних акцій обсягом 1 000 000 000 карбованців на загальну суму 96 900 000 000 карбованців була оголошена згідно з рішенням зборів акціонерів (протокол № 3 від 17 липня 1995 року) і проводилася з 10 травня 1995 року по 1 листопада 1995 року. Свідцтво по реструктуризації випуску акцій Міністерства фінансів України від 21 грудня 1995 року за № 591/1/95.

Четверта емісія простих іменних акцій обсягом 183 500 000 000 карбованців та привілеєваних акцій обсягом 1 500 000 000 карбованців на загальну суму 185 000 000 000 карбованців була оголошена згідно з рішенням загальних зборів акціонерів (протокол № 6 від 30 жовтня 1995 року) і проводилася з 10 лютого 1996 року по 10 липня 1996 року. Свідцтво по реструктуризації випуску акцій Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 10 січня 1997 року за № 14/1/97.

Ця випускова в паперовій формі з віднесеною сертифікатами, завіреною підписами керівників банку та печаткою, їх облік ведеться шляхом електронного запису на особових рахунках з допомогою персональних комп'ютерів.

Сертифікати акцій видавалися по першому випуску серії А-1, Б-1, В-1, Г-1, Д-1 з номерами від 0001 по 1000. Сертифікати акцій по другому випуску були видані серіями А-2, Б-2, В-2, Г-2, Д-2 з номерами від 0001 до 1000. Сертифікати іменних акцій по третьому випуску були видані серіями А-3, Г-3, сертифікати привілеєваних акцій — серією К-3. Всі серії мають номери від 0001 до 1000. Сертифікати іменних акцій по четвертому випуску видані серіями А-4, Г-4, сертифікати привілеєваних акцій були видані серією К-4. Всі серії мають номери від 0001 до 1000.

Загальне керівництво діяльністю АБ «Полтава-банк» здійснюється загальними зборами акціонерів та радою банку, яка обирається загальними зборами з представників акціонерів. Головою ради обрано генерального директора науково-виробничого об'єднання «Укрлімфам» Роздоржнього Віктора Васильовича.

Початковою діяльністю АБ «Полтава-банк» керує правління. Голова правління — Борис Некрасов Олександр Васильович, має практичний стаж роботи в банківській системі 12 років, освіту вищу економічну. Володіє 6 940 864 акціями.

Перший заступник голови правління — Гойман В'ячеслав Ветиславович, має практичний стаж роботи в банківській системі 11 років, освіту вищу економічну. Володіє 2 799 846 акціями.

Головний бухгалтер АБ «Полтава-банк» — Щербак Людмила Іванівна, має практичний стаж роботи в банківській системі 27 років, освіту вищу економічну. Володіє 2 073 862 акціями.

В даний час банк має зареєстрований та сплачений статутний фонд у розмірі 3 000 000 (три мільйони) гривень.

Загальна чисельність службовців банку становить 318 чоловік.

Адміністративні та економічні саніції на банк не накладалися.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, дотримуються банком постійно.

Ділова активність

Предметом діяльності та основними цілями АБ «Полтава-банк» в умовах подальшого формування ринкової економіки є підтримка інноваційної діяльності з використанням усіх видів банківських операцій.

За період своєї діяльності банк забезпечив збільшення статутного фонду та інших аласних коштів, додаткове залучення коштів у вигляді вкладів, депозитів, залишків коштів на рахунках клієнтів банку, що дало змогу значною мірою розширити активи операцій банку.

Клієнська клієнтів банку постійно зростає і в даний час перевищує дві з половиною тисячі підприємств та організацій з різною формою власності, відкрито близько трьох тисяч рахунків фізичних осіб.

Звітний баланс АБ «Полтава-банк» на 1 січня 1997 року

актив	гривень
1. Каса та коррахунок в НБУ — всього	4 611 086
в тому числі:	
в національній валюті	3 728 568
в іноземній валюті	882 518
2. Коррахунок в інших банках — всього	434 178
в тому числі:	
в національній валюті	434 178
в іноземній валюті	0
3. Кредити, надані банком, — всього	6 358 654
в тому числі:	
короткострокові	5 001 351
довгострокові	0
4. Кредити, надані банком у валюті	1 357 303
5. Міжбанківські кредити	203 562
6. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	1 069 801
7. Основні засоби	1 586 224
8. Інші активи	2 252 725
9. Відвернені кошти банку за збитком прибутку	851 967
10. Інші активи	2 414 515
Всього активів	18 782 712
Пасив	
1. Статутний фонд	3 000 000
2. Резервний фонд	92 617
3. Інші фонди банку та кошти	1 642 986
4. Кошти на рахунках клієнтів в національній та іноземній валюті	5 902 839
5. Депозити юридичних осіб	1 759 373
6. Вклади фізичних осіб	1 571 069
7. Міжбанківські кредити	0
8. Коррахунок інших банків	0
9. Кредитори	257 546
10. Інші пасиви	3 704 317
11. Прибуток	851 967
Всього пасивів	18 782 712

Розмір балансу за 1996 рік в порівнянні з минулим роком збільшився в 1,4 рази і становить на 1 січня 1997 року 18 782 712 гривень. Сума прибутку за 1996 рік на 1 січня 1997 року становить 851 967 гривень.

Банк має генеральну ліцензію Національного банку України на проведення операцій з іноземною валютою, підтримує кореспондентські взаємовідносини з банками США, Великобританії, Німеччини, Японії, Австралії, Угорщини, Фінляндії, а також Росії, Білорусі, Казахстану, Молдови та Латвії.

В 1993 році банк побудував власне приміщення, яке повністю відповідає банківським вимогам, забезпечує максимум зручностей для клієнтів та працівників банку.

Рішення про випуск акцій

Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів від 10 січня 1997 року (протокол № 1).

Мета випуску акцій — збільшення статутного фонду банку, що дасть можливість підтримувати на високому рівні та значно розширити спектр послуг клієнтам та населенню.

Банк випускає прості іменні акції в кількості 25 000 000 штук номінальною вартістю 10 (десять) копійок. Сума емісії становить 2 500 000 (два мільйони п'ятсот тисяч) гривень.

Акції випускаються в паперовій формі з віднесеною сертифікатами, завіреною підписами керівників банку та печаткою. їх облік ведеться шляхом електронних записів на особових рахунках кожного акціонера за допомогою персональ-

них комп'ютерів. Сертифікати передаються за вивантаженнями серіями: Б-5, В-5. Всі серії мають номери від 0001 до 1000.

Передплата на акції 5-го випуску проводиться в банку за адресою: Полтава, вул. Паризької Комуні, 40-а та у філіях банку в містах Гадячі, Кременчук та Лубнах Полтавської області та в місті Києві. Протоколи передають — Україна.

Строк початку передплати — 31 березня 1997 року, закінчення — 30 вересня 1997 року.

Ціна реалізації в перший місяць розподілення — за номінальною вартістю: одна акція — 10 копійок. Надалі ціна реалізації визначається рішенням правління банку.

Умови оплати акцій:

Підприємства, організації та громадяни вносять в межах 30% заявленої суми протягом періоду передплати, решта суми сплачується в строки, передбачені існуючим законодавством.

В разі несплати заявленої суми в установлені строки після закінчення строку передплати акціонер сплачує за прострочення 10% річних від суми простроченого платежу і банк одержує право реалізувати ці акції в порядку, визначеному правлінням банку.

У випадку, коли передплата на акції перевищує заявлений розмір статутного фонду, може бути прийняте рішення про збільшення статутного фонду.

Володіння акціями банку дає право акціонерам: — на участь в управлінні банком, голосування на загальних зборах акціонерів. Правом одержати голосу дає пакет із 10 акцій. Кількість голосів пропорційна кількості акцій;

— на одержання частини доходів банку у вигляді дивидендів.

Розрахунок здійснюється від частини чистого прибутку, що залишається після сплати податків та формування фондів банку, суми прибутку, яка направляється на виплату дивидендів, визначається загальними зборами акціонерів.

Місце виплати дивидендів — офіс банку та філії.

Періодичність і строк виплати дивидендів — один раз на рік через один місяць від дня проведення загальних зборів акціонерів за підсумками року. Часткова виплата дивидендів протягом року може проводитися поєднано згідно з рішенням загальних зборів акціонерів.

Форма виплати дивидендів: готівкою в касі банку та філії, платіжні доручення або поштою переказом, також за рішенням загальних зборів акціонерів — акціями (капіталізація дивидендів).

Передплата на акції являє собою укладання договору з банком, затвердженого правлінням банку, в якому передплатник зобов'язується оплатити заявлену кількість акцій.

Юридичним особам, які бажають придбати акції, належить представити банку аудиторський довідку по джерела формування коштів, бухгалтерську звітність (ф.1, 2) на перше число місяця, в якому будуть здійснені внески до статутного фонду банку.

Фізичні особи при купівлі акцій на суму більше ста неоподаткованих мінімумів податку банку до відку по джерела своїх доходів.

Кількість акцій, що належить одиному акціонеру, не може перевищувати 35 відсотків статутного фонду банку.

Облік та рух акцій, що випускаються банком, веде незалежний реєстратор — ТОВ «Полтавська консалтингова група» відповідно до Положення про порядок ведення реєстрів аласників іменних цінних паперів.

При прийнятті рішення про придбання акцій банку мають бути враховані такі фактори ризику: — погіршення фінансового становища більшості підприємств через розрив розпорядарських зв'язків, які склалися, що ускладнює залучення їхніх вільних коштів для формування кредитних ресурсів;

— відсутність погодженої державної політики стосовно оподаткування, приватизації, регулювання зовнішньоекономічної діяльності, земельної реформи, забезпечення конвертованості національної валюти, що в цілому веде до обмеження сфери застосування кредитно-грошових відносин;

— інші фактори макроекономічного обставини.

Адреса банку:

314020, Полтава, вул. Паризької Комуні, 40-а.

Телефони: (05322) 7-37-06, 2-57-86,

2-57-85, 7-17-28, 2-88-91.

Телефакс: (05322) 2-57-86, 7-17-28.

Претензії від інвесторів приймають протягом 15 днів з дня опублікування інформації.

Голова правління АБ «Полтава-банк»

О. Некрасов

Інформація про Другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Ніжинський міськмолзавод»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1.1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Ніжинський міськмолзавод».

1.2. Місцезаходження: Україна, 251200, Чернігівська область, Ніжин, вул. Борзнянський шлях, 68.

1.3. Дата заснування: БАТ «Ніжинський міськмолзавод» було засновано відповідно до протоколу зборів засновників від 13 жовтня 1995 року шляхом перетворення орендного підприємства «Ніжинський міський молочний завод» у відкрите акціонерне товариство згідно з Указом Президента України № 66-95 від 19 січня 1995 року «Про присвоєння приватизації майна в агропромисловому комплексі», Декретом КМ України № 51-93 від 17.05.1993 р. «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі та Декретом КМ України № 57-93 від 20.05.93 «Про приватизацію ціннісних майнових комплексів підприємств та їх структурних підрозділів, заданих в оренду» та зареєстровано Ніжинською райдержадміністрацією 20 жовтня 1995 року (свідчення № 00447988).

1.4. Предмет діяльності товариства:

— переробка сільськогосподарської продукції;
— проведення торгово-посередницьких операцій з товарами та послугами, у тому числі оптова, роздрібна та комерційна торгівля як на території України, так і за її межами;

— проведення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт;

— виробництво та реалізація засобів виробництва;

— надання транспортних та інших видів послуг;

— зовнішньоекономічна діяльність.

1.5. Кількість працівників на підприємстві становить 434 чоловіки.

1.6. Керівні працівники:

голова правління — Ситник Олег Денисович, освіта вища, спеціальність — інженер-механік, виробничий стаж — 30 років;

голови бухгалтер — Шафран Наталя Василівна, освіта вища, спеціальність — економіст, виробничий стаж — 23 роки;

1.7. Статутний фонд БАТ «Ніжинський міськмолзавод» становить 2,144310 тис. (два мільйони сім соток чотири тисячі дев'яносто дев'ять) гривень. Статутний фонд сплачено повністю.

1.8. Контролюючий орган товариства: ревізійна комісія БАТ, державна податкова адміністрація у Ніжинському районі Чернігівської області.

Аудиторська фірма «Аргумент» (ліцензія № 35 від 24.03.1994), адреса: Чернігів, вул. Серговецька, 6, №24.

2. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

2.1. Основні види продукції, яку виробляється на БАТ «Ніжинський міськмолзавод»:

1. Казеїн технічний.

2. «БЖ-Лакт».

3. Молоко сухе обезжирене.

4. Молоко сухе цілісне.

5. Масло вершкове.

— фасоване 200 г;

— кристалізоване 20 кг.

6. Сирокота молочна суха.

7. Молоко пастеризоване 2,5% жирн. в упаковці Пюр-Пак 1 л.

8. Молоко тривалого зберігання 3,5 та 2,5% жирн. в упаковці Тетра-Пак Асептик 1 л.

9. Сметана 20% жирн.

10. Соки фруктові.

12. Результати господарської діяльності

Потужність підприємства — переробка 360 т молока за добу.

У 1996 році було перероблено 24,7 тс т. молока, що становить 35,3 % до рівня 1990 р. За 9 місяців 1997 року було перероблено 19 тс т. молока, що становить 76,5% до рівня 1996 року і 27% до рівня 1990 року.

Прибуток за 1996 рік склав 321 тис. грн.

Рівень рентабельності за 1996 рік становив 2,8%.

Підприємство експортує 42% своєї продукції.

2.3. Фінансові результати:

АКТИВ (тис. грн.)	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
1 розділ	10507,2	10397,6
2 розділ	557,2	1441,6
3 розділ	522,8	546,0
Всього балансу	11587,2	12385,2

ПАСИВ (тис. грн.)	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
1 розділ	10054,9	10747,6
2 розділ	932,3	1637,4
3 розділ	11587,2	12385,2
Всього балансу		

Економічна оцінка фінансової сталості та платоспроможності БАТ «Ніжинський міськмолзавод» на 01.01.97 (згідно з аудиторським висновком) характеризується коефіцієнтами ліквідності:

1. Загальний (коефіцієнт покриття)	1,15
2. Проміжний	0,56
3. Абсолютної ліквідності	0,06

Висновок: фінансовий стан підприємства задовільний.

Рішення про випуск акцій БАТ «Ніжинський міськмолзавод» було прийнято загальними зборами акціонерів (прот. № 3 від 29.07.97 р.). Початок передатки на акції — 4 грудня 1997 року, закінчення — 15 грудня 1997 року.

Передатки на акції суду здійснювалися за адресою: Чернігівська обл., Ніжин, вул. Борзнянський шлях, 68, БАТ «Ніжинський міськмолзавод».

ніжинський міськмолзавод». За цією адресою будуть здійснюватися операції, а також депонування і виплата доходів.

Залповнений курс продажу акцій — 0,25 грн. за акцію. Вартість акцій, залучених від емісії будуть спрямовані на придбання основних та оборотних засобів для технічного переобладнання і підвищення ефективності діяльності підприємства. Планований розмір емісії — 643473 грн.

БАТ послугами торговця цінними паперами не користується.

Перша емісія була здійснена випуском 8.579.640 простих іменних акцій номінальною вартістю 25000 крб. (0,25 грн.) кожна на загальну суму 2144310 гривень (2144310 грн.).

Всі 100% акцій сплачено повністю. Свідчення про реєстрацію випуску цінних паперів № 48/1/95 від 10.11.95 видане Чернігівським обласним фінансовим управлінням.

Кількість акцій, які знаходяться у власності керівних працівників, складає 46542 шт.

3.2. Категорія акцій — прості іменні.

Прізвищальні акції не випускаються.

Кількість акцій — 2573892 шт.

Номинальна вартість акцій 0,25 гривні кожна. Серія акцій № А-2, де А — прості іменні акції, 2 — номер емісії. Порядкові номери акцій 0000001 — 2573892.

У разі недоведення оголошеного розміру емісії за результатами підписки, емісія реструктується по фактично достатньому рівню, а з разі перевищення — залиша підписку відхиляється, а кошти повертаються згідно з переділкою передатки-на акції переліку не пізніше як через 30 днів.

4. УМОВИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ АКЦІЯМИ

Акціонер товариства має право без обмежень розпоряджатися акціями товариства, зокрема: передавати чи іншим чином відчужувати їх на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо їх не встановлено чинним законодавством.

Акції товариства неоподатнені. У разі смерті власника акцій, вони успадковуються відповідно до чинного законодавства.

Акціонери товариства користуються переважним правом при придбанні акцій другої емісії.

5. ПОРЯДОК ВИПЛАТИ ДИВІДЕНДІВ

Виплата дивідендів акціонерам здійснюється один раз на рік, після підписки акціонерів товариства протягом місяця з дня рішення загальних зборів акціонерів про розподіл залишків прибутку за звітний рік. Виплата дивідендів здійснюється шляхом переказування коштів на рахунок акціонера або іншим чином за рішенням правління товариства.

6. ФАКТОРИ РИЗИКУ ДІЯЛЬНОСТІ БАТ

Основним фактором ризику є можливість розриву економічних стосунків з постачальниками молочної сировини, низька платіжна спроможність населення України, а також можливі зміни у законодавстві, які погіршують фінансове становище товариства.

Голова правління БАТ «Ніжинський міськмолзавод»

О. Д. СІТНИК

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Депорт»

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1.1. Фірмове найменування: Відкрите акціонерне товариство «Депорт».

Товариство створено шляхом реорганізації (зміни організаційної форми) товариства з обмеженою відповідальністю «Депорт» та перереєстрації його у відкрите акціонерне товариство. ТОВ «Депорт» є правовим попередником (далі — ПП) БАТ «Депорт».

1.2. Місцезаходження: ПП: 266000, Рівне, П. Могилі, 18/3. Тел. 5-53-88.

1.3. Дата заснування ПП: зареєстровано 24.10.96 р. розпорядженням Рівненського міськвиконкому № 1573-Р.

1.4. Предмет діяльності ПП:

— інформаційно-консультаційні послуги;

— інвестиційно-фінансові та маркетингові послуги;

— турбота торгівля.

1.5. Звіт про статутний фонд ПП:

Статутний фонд Товариства становить 10 000 (десять тисяч) грн. і складається з грошових внесків учасників. Усієї статутний фонд оплачений повністю.

1.6. Чисельність службовців ПП: 1 чол.

Основні професійні дані про керівних працівників:

Підприємство, м.п. на посади

Пасаж

Служба

Кваліфікація

Тривалість стажу

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Директор вища економіст 5 р.

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Гол. бух. вища економіст 5 р.

1.7. Баланс за станом на 01.01.97 р. та на 01.10.97 р.

АКТИВ	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
1. Основні засоби	—	0,18
2. Інші позабаланні активи	—	0,70
3. Залишки — борги	16,42	24,7
4. Залишки — активи	16,42	24,7
Всього балансу	16,42	24,7

ПАСИВ

1. Джерела власних та припинених до них коштів

2. Довідковості пасивів

3. Розподілки

4. Інші короткострокові пасиви

Баланс

Звіт про фінансові результати та їх використання

Рішення про випуск акцій БАТ «Ніжинський міськмолзавод» було прийнято загальними зборами акціонерів (прот. № 3 від 29.07.97 р.). Початок передатки на акції — 4 грудня 1997 року, закінчення — 15 грудня 1997 року.

Передатки на акції суду здійснювалися за адресою: Чернігівська обл., Ніжин, вул. Борзнянський шлях, 68, БАТ «Ніжинський міськмолзавод».

Голова правління БАТ «Ніжинський міськмолзавод»

О. Д. СІТНИК

І. ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Директор вища економіст 5 р.

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Гол. бух. вища економіст 5 р.

1.7. Баланс за станом на 01.01.97 р. та на 01.10.97 р.

АКТИВ	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
1. Основні засоби	—	0,18
2. Інші позабаланні активи	—	0,70
3. Залишки — борги	16,42	24,7
4. Залишки — активи	16,42	24,7
Всього балансу	16,42	24,7

1.8. Предмет діяльності ПП:

— інформаційно-консультаційні послуги;

— інвестиційно-фінансові та маркетингові послуги;

— турбота торгівля.

1.9. Звіт про статутний фонд ПП:

Статутний фонд Товариства становить 10 000 (десять тисяч) грн. і складається з грошових внесків учасників. Усієї статутний фонд оплачений повністю.

1.10. Чисельність службовців ПП: 1 чол.

Основні професійні дані про керівних працівників:

Підприємство, м.п. на посади

Пасаж

Служба

Кваліфікація

Тривалість стажу

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Директор вища економіст 5 р.

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Гол. бух. вища економіст 5 р.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1.1. Фірмове найменування: Відкрите акціонерне товариство «Депорт».

Товариство створено шляхом реорганізації (зміни організаційної форми) товариства з обмеженою відповідальністю «Депорт» та перереєстрації його у відкрите акціонерне товариство. ТОВ «Депорт» є правовим попередником (далі — ПП) БАТ «Депорт».

1.2. Місцезаходження: ПП: 266000, Рівне, П. Могилі, 18/3. Тел. 5-53-88.

1.3. Дата заснування ПП: зареєстровано 24.10.96 р. розпорядженням Рівненського міськвиконкому № 1573-Р.

1.4. Предмет діяльності ПП:

— інформаційно-консультаційні послуги;

— інвестиційно-фінансові та маркетингові послуги;

— турбота торгівля.

1.5. Звіт про статутний фонд ПП:

Статутний фонд Товариства становить 10 000 (десять тисяч) грн. і складається з грошових внесків учасників. Усієї статутний фонд оплачений повністю.

1.6. Чисельність службовців ПП: 1 чол.

Основні професійні дані про керівних працівників:

Підприємство, м.п. на посади

Пасаж

Служба

Кваліфікація

Тривалість стажу

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Директор вища економіст 5 р.

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Гол. бух. вища економіст 5 р.

1.7. Баланс за станом на 01.01.97 р. та на 01.10.97 р.

АКТИВ	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
1. Основні засоби	—	0,18
2. Інші позабаланні активи	—	0,70
3. Залишки — борги	16,42	24,7
4. Залишки — активи	16,42	24,7
Всього балансу	16,42	24,7

1.8. Предмет діяльності ПП:

— інформаційно-консультаційні послуги;

— інвестиційно-фінансові та маркетингові послуги;

— турбота торгівля.

1.9. Звіт про статутний фонд ПП:

Статутний фонд Товариства становить 10 000 (десять тисяч) грн. і складається з грошових внесків учасників. Усієї статутний фонд оплачений повністю.

1.10. Чисельність службовців ПП: 1 чол.

Основні професійні дані про керівних працівників:

Підприємство, м.п. на посади

Пасаж

Служба

Кваліфікація

Тривалість стажу

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Директор вища економіст 5 р.

ПОЗНАЙКОВСЬКА

Наталія Григорівна

Гол. бух. вища економіст 5 р.

Повное товариство «Карат-плюс» (ідентифікаційний код 20062523) зареєстроване в РІК Московського району г. Києва (свидчення № 20062523 от 05.09.94 г.) объявляет о погашении уставного фонда до 15.000 гривен.

Арбитражный суд Львовской области (327009, м. Миколаполь, улица Ленина) по делу № 1127/4 по банкротству ТОВ ВКФ «Айра» (м. Миколаполь, ул. Героев Сталинграда, 18/105, р/р 467010 в Службу учета и деловых документов м. Миколаполь, МРД №326234).

Арбитражным судом Львовской области (290010, м. Львов-10, вул. Личаковська, 81) порушено справу № 2/35 про визнання банкрутом ТОВ ВКФ «Катмар» (юридична адреса: 290007, м. Львів-7, вул. Котельна, 18/6а, р/р 001467715 в Службу учета и деловых документов м. Львов).

Претензію кредиторів і

